

SHE'S THE ONE.
THE GIRL I HAVEN'T BEEN ABLE TO FORGET.

A SECOND CHANCE ROMANCE

SWEET
TORTURE

NEW YORK TIMES AND USA TODAY BEST-SELLING AUTHOR

GEORGIA CATES

tatlı işkence
Georgia Cates

Bölüm 1

Owen Mutluluk

"OWEN."

Adımı söyleyen bir kadın sesi duyuyorum ama gözlerimi açamıyorum. Her iki kapak da bir ton ağırlığında. Ne kadar denersem deneyeyim, pislikleri açamıyorum.

"Bu kadar sarhoş olması normal mi?"

Annemin sesini tanıyorum ve sesindeki endişeyi duyuyorum. Ne oluyor? Neden bu kadar uykum var? Ve neden gözlerimi açamıyorum?

"Bir yanlış yok. Ameliyattan sadece on beş dakika önce çıktı. Bazı insanlar anesteziyenin uyanmak için diğerlerinden daha yavaştır."

Doğru. Omzumdan ameliyat oldum. En azından acımıyor.

"Owen, hayati belirtilerini tekrar almam gerekiyor."

Tekrar? Sanırım üşüdüm; Hiç tansiyonumu ölçtüğümü hatırlamıyorum.

Üst kolum sıkıca sıkılıyor ve sonra serbest bırakılıyor. "O... venn. Uyanıp bana bakabileceğini mi sanıyorsun?"

Kadının sesi yumuşak ve tatlı, tıpkı küçük bir kızınki gibi. Ve çok tanıdık. Onu görebilmek için gözlerimi açmak için daha fazla çaba sarf etmemi sağlıyor.

Birkaç denemeden sonra başarılı bir şekilde bir ve iki gözün içinden bakıyorum. Görüşüm bulanık, bu yüzden kadını odaklamak için birkaç kez göz kırpmıyorum.

"Selam. Görünüşe göre biri uyanmaya çalışıyor."

Lanet olasıca uykum var ama kadının yüzünü seçebilmek için gözlerimi açık tutmaya çalışıyorum. "Adım Ash. Ben senin iyileşme odası hemşiresim."

Uzun bal sarısı saçları öne düşmüş ve bana doğru eğilirken yüzünü gizlemek için bir örtü görevi görüyor. Nasıl görüldüğünü görebilmek için onu uzaklaştırmayı o kadar çok istiyorum ki. Acaba o yumuşak sesli sesle uyumlu bir meleğin yüzü var mı?

"Kül." Dilim hala anesteziyenin kalın olduğu için adı geveleyerek çıkıyor ve kulağa daha çok Ass gibi geliyor. Sakinleştirici olsa bile, bunun harika olmadığını biliyorum.

Bana bakabilmek için saçını omzunun üzerinden atmadan önce kıkırdadı. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Yüzünü odaklamak için tekrar göz kırpmıyorum. Porselen cilt. Pembe yanaklar. Anesteziyenin dolayısıyla hala kafam karıştı mı bilmiyorum ama göz rengine bir isim veremiyorum. Altın benekli yeşil ve kahverenginin tuhaf bir karışımı. Hazal sanırım? "Güzelsin." Vay. Bunu düşünüyordum - ve sonra puf - kelimeler ağzımdan yuvarlandı.

İfadesi yerleştiremediğim bir ifadeye dönüşüyor. Belki konsantrasyon ve kafa karışıklığı arasında bir geçiş? "Ameliyatta sana iyi ilaçlar vermiş olmalılar."

"Hayır tatlım, o her zaman benim oğlum. Anesteziyenin sonra zar zor uyanmasına ve şimdiden güzel bir kızla flört etmesine şaşırmadım."

TAMAM. Annem öyle dese halüsinasyon görmüş olamam. "Görmek? Senin de güzel olduğunu düşünüyor. Ve uyuşturucu kullanmamış." Onu daha iyi görebilmek için gözlerimi birkaç saniyeden fazla açık tutabildiğimde mutlu olacağım.

"Giyinmene bakmam gerek." Hemşirem eğilip hastane önlüğümün üstünü çekerek kolumu ve omzumu kontrol ediyor. Cebinden bir kalem çıkardı ve bandajıma bir daire çizdi.

"İyi görünüyor?" Kahretsin, güzel kokuyor. Gözlerimi açıyorum ve lanet olsun, göğüsleri tam karşımda.

"Hepsi iyi." Bana baktı ve sonra gözlerimiz birleştiğinde hızlıca başka tarafa baktı. "Döndürücü manşetini nasıl mahvettin? Çok fazla kızın peşinden mi gidiyorsun?" Sorusu komik olarak alınabilir, ancak ses tonu mizahtan yoksundur.

"Mets için Atış." Bu ondan bir gülümseme kazanıyor. Ama aynı zamanda bir baş sallama.

"Ah, komik birisin."

Bir uyuşukluk dalgası üzerime hücum ettiğinde gözlerimi kapatıyorum. "Eski atış yaralanması."

"Hızlı bir top fırlatarak yeniden yaralandı." Annem kızgınlığını benimle dile getirmekten çekinmedi. "Doktorlar, atış yapmayı bırakmazsa ciddi hasar vereceği konusunda onu defalarca uyardı. Ama dinledi mi?"

"Sanırım şimdi dinleyeceksin." Elbisemi kapattı ve ellerini kalçalarına koyarken uzaklaştı. "Giyinmek güzel görünüyor. Birşeye ihtiyacın var mı? Yatağın başı biraz daha yukarı mı? Buz cipsi? Banyo?" Banyoda benim için ne yapacak? Sikimi benim için tutar mısın? Belki de durum buysa, işlemeye ihtiyacım var. Sikimdeki elini umursamıyorum.

Annemin telefonu titrer. "Bu Claudia mesaj atıyor. Seni görmek için geri gelmek istiyor, bu yüzden onunla yer değiştireceğim."

Hemşirem arama işini iyi elime veriyor. "Ben dışarı çıkıyorum, o yüzden şu düğmeye bas ya da bir şeye ihtiyacın olursa kız arkadaşının masaya gelmesini söyle."

"TAMAM." Beklemek. Kız arkadaşım yok. Onu düzeltmek için gözlerimi açtım ama o çoktan odamdan çıktı. Pekala lanet olsun!

Hayati belirtilerimi almak için birkaç dakika içinde dönecek. Onu düzelteyim o zaman. Tekrar başımı sallayıp onu özlemezsem. Ya da unut.

Bok.

Ablam perdeyi aralıyor ve iyileşme odama geliyor. "Hey. Koç Bliss nasıl hissediyor?"

Claudia, uyuya kalırsam hemşireye kız arkadaşım olmadığını söylemelisin.

Kız kardeşim gülümserken başı öne eğik. "Anesteziden sonra her zaman en çılgın şeyleri söylüyorsun. Bunu kaydetmeliyim ki YouTube'a koyabileyim. Ya da en komik video için on bin dolar kazanabileceğiniz o televizyon programına gönderin."

Claudia'ya izin vermeyecek kadar sakın değilim. "Saçma sapan konuşmuyorum. Hemşirem senin kız arkadaşım olduğunu düşünüyor."

"Yani?"

"Müsait olmadığımı düşünmesini istemiyorum."

Claudia sendeleyip yatağımın yanındaki sandalyeye oturdu. "Gerçekten mi Owen? Ameliyattan yeni uyandın ve bir kışın peşinde misin?"

Evet, sanırım öyleyim. "Hadi. Benim için yap, fışkırtma. Ash birkaç dakika içinde geri dönecek."

Gözlerini deviriyor. "TAMAM. Her neyse."

Claudia'nın telefonu titrer ve bir yanıtı işaretlerken gülümser. "Bu Bram seni kontrol ediyor. Ameliyattan iki saniye sonra hemşirene vurman hakkında ne söyleyeceğini görmek için sabırsızlanıyorum."

Bram ve Claudia altı aydır evliler. Sekiz aylık hamile. Bence herif onu bilerek hamile bırakmış. Ve ona izin verdi.

Bram'in kız kardeşimle arkamdan uğraştığı için hâlâ kızgınım ama sanırım bunu atlatmaya başlıyorum. Gerçekten bir seçeneğim varmış gibi değil. Yolda bir bebekle evliler. Yeğenim Abraham, birkaç hafta içinde ilk çıkışını yapacak.

İkisine de itiraf etmeye hazır değilim ama aslında en yakın arkadaşımın küçük kız kardeşimle evli olmasını seviyorum. Onunla ilgileneceğini biliyorum - her zaman öyleydi - bu, onunla uğraşan diğer sıkler hakkında endişelenmeme gerek olmadığı anlamına geliyor.

Hemşirem, perdeyi açmadan bir an önce, "Tak, tak," diyor. Garip bir şekilde, sadece üç duvar ve tüm hastaları ayıran bir miktar asılı kumaş var. "Yine hayati önem taşıyanlar için zaman."

Anestezinin etkisini yitirdiğini söyleyebilirim. Ya da belki de beni daha uyanık yapan bu güzel kadındır.

Claudia'ya bakar ve gözleri hemen midesine kayar. Kız kardeşimin kız arkadaş karışıklığını gidermesi için boğazımı temizledim. "Merhaba. Ben Claudia, onun kız kardeşiyim."

"A merhaba." Belki orada olmasını istediğim için hayal ediyorum ama sanırım bir tür sürpriz-rahatlama-mutluluk seziyorum. "Ben Ashlyn'im."

Lanet etmek. Ash dedi önce. Bundan eminim. Ashley'nin kısaltması olduğunu sanmıştım. Ama Ashlyn? Bu isim, uzun zaman öncesinden bazı anıları geri getiriyor. Kaçan. Kelimenin tam anlamıyla.

Bir düğmeye basıyor ve kolumdaki manşet tekrar sıkışıyor. "Hala iyi hissediyor musun?"

"Haftalardır sahip olduğumdan daha iyi." Bir süredir kahrolası bir acı çekiyorum. Takımım için gösteriş yapmamalıydım. Aptalcaydı. Ama oyuncularımın yeteneğini görmesini istedim. Benim gibi olmayı arzula. Ne yaptığını bilen biri tarafından çalıştırıldıklarını bilin. Üniversite beyzbolu oynamadım - ve neredeyse profesyonel oldum - çünkü bunda iyi değildim.

Bu kırık omuz, onu profesyonellere dönüştürmek için sahip olduğum tüm umutlara son verdi. Memleketimde bir lise beyzbol koçu olarak bu hayatı değiştirmek zorunda kaldım.

Çocuklara hız topumu gösterirken o kahrolası rotator manşetinin yırtıldığını hissettim. Sahada yatıp bebek gibi ağlamak istiyordum ama onların önünde bir arada tuttum. O çocukların beni böyle görmelerine izin veremezdim.

"Ağrı kontrolü ve hareketsizlik için omzunuza bir blok koydular." Ameliyattan hemen sonra neden bu kadar iyi hissettirdiğini açıklıyor.

"Bu, yıprandığında bir orospu çocuğu gibi acıtacağı anlamına geliyor, değil mi?"

Claudia bacağını savuruyor. "Owen."

"Evet, acıyacak ama doktor seni bir ağrı kesici reçetesiyle eve gönderecek. Almak için canın yanmaya başlayana kadar beklemezsen iyi olacaksın. Ama sana taburcu talimatı verdiğimde bunu konuşacağız."

Bu ayaktan bir ameliyattı, bu yüzden yakında beni eve gönderecek. Bu, gitmeden önce onunla bir randevu ayarlayacaksam hızlı çalışmam gerektiği anlamına geliyor.

Parmağına yüzük takmıyor ama bu evli olmadığı ya da biriyle çıkmadığı anlamına gelmiyor. Hemşirelerin işyerinde takı takmalarına izin verilip verilmediğini bilmiyorum. "Bekar mısın?"

Bandajımı tekrar incelemek için elbisemi geri soyarken gülümsemedi. "Evet."

"Neden bana numaranı vermiyorsun ki seni daha sonra arayabileyim? Seni akşam yemeğine falan çıkarmayı gerçekten çok isterim."

"Ya da başka birşey?" Saçındaki peçe tekrar düştü, bu yüzden bandajımı çekerken yüzünü göremiyorum. "Hastalarla dışarı çıkmam."

Bunu bir cevap olarak kabul etmem mümkün değil. "O zaman daha fazla hastan olmayacağım iyi bir şey."

Bu deli gibi. Ameliyattan uyanıyorum, bu meleğin üzerimde dikildiğini görüyorum ve onu bir daha asla göremeyeceğimden korktuğum için aklımı kaybediyorum. Bunun onu son görüşüm olmasına izin vermeyeceğim.

Elbisemi bırakıyor ve geri adım atıyor. "Giyinmek hala iyi görünüyor."

"Sen de öyle." Güçlü geldiğimi biliyorum ama geri sayım devam ediyor. Kıcımlı bu yataktan atmadan önce onu benimle çıkmaya ikna etmeliyim.

"Ben oyuncularla çıkmam."

Yaralı omzumu işaret ediyorum. "Met beni yedek kulübesine oturttu. Artık oyuncu değil."

"Sanırım ikimiz de öyle olduğunu biliyoruz." Gözleri benimkilerle kilitleniyor ve onu görüyorum. Yani onu gerçekten görüyorum.

"Beklemek. Seni tanıyorum. sen... osun." Ashlyn, beş yıl öncesinden.

Cevap vermeden hızla uzaklaşıyor. "Doc birazdan seninle ilgilenecek ve seni buradan çıkarmayı göreceğiz."

O o. bundan eminim.

Beş yıl önce bir partide tanıştığım kız.

Yatağымda gecenin bir yarısı kayıp giden kız.

unutamadığım kız.

Bölüm 2

Ashlyn Çoban

VAY BE. Hastama bakmak için o iyileşme odasına girdim, asla onun olmasını beklemiyordum . Owen. Son beş yıldır her gün mutlaka düşündüğüm iki kişiden biri.

Owen *Bliss'in fotoğrafı* . Şu ana kadar soyadını bilmiyordum. İstesem de öğrenemeyeceğimden değil. Ama ilgilenmiyordum. Onu unutmak istiyordum. O geceyi unut. O gözleri unut.

O soluk mavi gözler. O gecedan beri onları hayatımın her günü gördüm. Günlük bir hatırlatıcınız olduğunda yapmamak zor.

Güzelisin. Bu üç kelimenin ağzından çıktığını duyduğum anda o olduğunu anlamıştım. O gece bana söylediğiyle aynılar. Ve ona inandım.

Az önce hayatımın en zor hemşirelik sınavını ve beceri kontrolünü yapmıştım. Dişlerimin derisinden geçti. Biraz stres atmaya ve stresten kaçmaya ihtiyacım vardı, böylece sırada ne olduğunu kontrol edebilirdim. Daha iyisini yapacağıma yemin ettim. Yapmak zorundaydım. Ailem bana bağımlıyken hemşirelik okulundan ayrılmayı göze alamazdım.

UT'de eve dönüş hafta sonuydu. En iyi arkadaşım Brittany beni maça ve tüm şenliklere davet etti. Büyük hata. gitmemeliydim.

Hayır. Gerçek bu değil. O partiye gitmek hayatımın en doğru kararıydı.

Brittany, sınıf arkadaşı Brantley ve arkadaşları Owen, Bram ve Drake tarafından atılan bir partiye davetiye aldı. Bram ve Brantley, Tennessee için iki büyük beyzbol oyuncusuydu. Gelecek hafta hemşirelik derslerine dönmeden önce mükemmel bir eğlence gibi geldi. Kardiyak. O üniteye başlamak için sabırsızlanıyordum. Önümüzdeki sınıf cehennem olduğunu ve sınavın yaklaşık yarısının başarısız olduğunu söyledi.

En iyi beyzbol oyuncularından birinin dikkatini çektiğimde şaşırdım. Yakalanmadığımdan değil ama onu ve arkadaşını kız öğrenci yurdu kız tipini seçecek türden erkekler olarak belirledim. Benim gibi ciddi gündemi olan biri değil. Ama Owen *beni* görmek için o kız öğrenci yurdu kızlarının her birini gözden kaçırdı . *Benimle* konuş . Bir toplum kolejinin hemşirelik programından bir kız, ailesinin mali yükünün bir kısmını üstlenebilmek için mezun olmak için dua ediyor.

Owen benim hakkımda her şeyi bilmek istiyordu: Nereli olduğumu. Okulda ne yapıyordum. Nasıl bir hemşire olmak istiyordum. İçtik ve konuştuk ve konuştuk ve içtik. Sadece biraz çakırkeyif degildim. Tamamen çöpe gitmiştim.

Parti çıldırdı. Gerçekten deli gibi. Büyük bas sesinden birbirimizi zar zor duyabiliyorduk ve söylemek zorunda olduğu her kelimeyi duymak istedim, bu yüzden benden onunla birlikte sessiz ve sakin yatak odasına çıkmamı istediğinde harika bir fikir gibi göründü.

Yatakta yan yana, yüz yüze uzandık ve saatlerce konuştuk. Tüm yaptığımız bu. Beni öpmeye çalışmadı bile. Bunun hayal kırıklığı olduğunu kabul ediyorum ama aynı zamanda hoşuma da gitti çünkü bu, beni sevmek için kullanma niyetiyle odasına getirmediği anlamına geliyordu.

Tamamen giyinik, yan yana yatmışlar. İşte böyle uçtuk. Ama nasıl uyandığımızı değil.

İlk hareketi kimin yaptığını bilmiyorum. Sadece gecenin bir yarısı uyandığımı hatırlıyorum, oda başucu lambasıyla loş bir şekilde aydınlatılmıştı ve Owen üstümde yatıyordu.

Uzun, ince beyzbol oyuncusu benzeri vücudu, aralanmış bacaklarımın arasına yerleşmişti, sert kasları bana bastırılmıştı. Sallanan. İtme. Ve ona durmasını söylemedim. Aslında, soyunmak için ilk hareketi yapanın ben olduğumdan oldukça eminim.

Alkolden mi, yoksa yoğun fiziksel kimyamızdan mı emin değilim ama onu istiyordum. Kötü. Ve ilk seferim olmasına rağmen sonuna kadar gidiyordum.

Sarhoş bir üniversite partisinde bir külot damlası. Soyadını bile bilmediğim bir adama on dokuz yaşında bekaretimi böyle kaybettim.

"İki hastamı da taburcu ettim. Öğle yemeği yiyebilmen için seninkini izlememi ister misin?" diye sorar. O her zaman vardiyamda yardım teklif eden ilk hemşiredir.

"Evet! Bu harika olurdu." Daha da harika olan şey ise, Dr. Hall gelip Owen Bliss'i ben yokken taburcu etse, böylece onu bir daha görmek zorunda kalmayayım. "Yarım saatte hayatı önem taşıyor."

sen... osun. Bu iki kelimenin ne anlama geldiğini düşünürken tabağımdaki marulu itiyorum.

Kız arkadaşı varken becerdiği kız mı?

Yukarı çıkıp bekaretini teslim edecek kadar aptal olan kız mı?

O, o kadar kolay olan kız, sevişmek için ona soyadını söylemek zorunda bile değildi?

Owen oldukça sarhoştur. Muhtemelen bekaretimi aldığını bile bilmiyor. Muhtemelen o partideki diğer kızlar gibi bir beyzbol yıldızıyla takılmak isteyen bir fahişe olduğumu varsayıyor.

"Kardeşimden bir molaya ihtiyacın vardı, ha?"

Kadının sesine bakıyorum. Owen'ın kız kardeşi. Harika. Henüz taburcu olmadı. "Hemşire olduğunuzda ve biri öğle yemeği yiyebilmeniz için hastalarınızı izlemeyi teklif ettiğinde, hayır demezsiniz, çünkü şans muhtemelen bir daha ortaya çıkmayacaktır."

Karşımdaki bankta oturuyor. "Yerinizi başka bir hemşirenin almasından mutlu değil. O seni istiyor." Yüzüne bir sırıtma yayılır. "Uzun bir dizi seçilmiş kelimeyle, ona dışarı çıkmasını ve seni tekrar hemşiresi olarak göndermesini söyledi."

"Martha mükemmel bir hemşire. Kardeşine çok iyi bakacak."

Claudia omuzlarını geriye itip omurgasını düzeltirken yüzünü buruşturdu. "Balistik gidiyor; senin gittiğini ve onu görmek için geri gelmeyeceğini düşünüyor."

Plan buydu ama iş arkadaşlarıma geçmiş hakkında konuşma yapma potansiyeli varsa değil. Benim ve şu anki hayatım hakkında sorular sormasına veya cevaplar almasına izin veremem, bu yüzden bu yangını söndürmenin zamanı geldi.

Öğle yemeğimi çöpe atmak için topluyorum. "Geri dönüyorum."

Claudia'nın ifadesi özür diler. "Seni öğle tatilinde rahatsız etmemeliydim. Üzgünüm."

"Sorun değil." Owen Bliss, sahip olabileceğim tüm iştahımı öldürdü.

"Kardeşim neden bu kadar deliriyor bilmiyorum. Anestezi ona her zaman komik şeyler söyletiyor ama hiç böyle olmamıştı."

"Uyuşturucuları suçlayacağız." Anesteziden uyanıp beş yıl önceki bir geceyi hatırlaması değil.

Owen onun hemşiresi olmamı mı istiyor? Gittiğimi düşündüğü için balistik mi oluyor? Neden? Niye? Gecenin bir yarısı vedasız bırakılmaktan kurtulamayacak kadar bencil mi?

Martha, hemşire istasyonuna yaklaştığını görünce gülüyor. "Çok kalmadın küçük hanım. Tahmin etmeme izin ver. Altıncı odadaki otoriter piç seni alması için birini mi gönderdi?"

"Kızkardeş."

"Onun odasından dışarı fırladığını gördüğümde ben de öyle düşündüm. Sanırım genç ve güzel bir şeyi bu yaşlı, buruşuk bayana tercih ediyor. Onu suçladığımı söyleyemem."

Saatin yarısını çoktan geçtik, yani hayati durumların tekrar zamanı geldi. "Benim için ona göz kulak olduğun için teşekkürler."

"Sorun değil. Belki onu taburcu ettikten sonra öğle yemeği molası için biraz boş zamanınız olur."

"Belki." Şüpheli. Kapıdan gönderdiğinizin yerini alacak bir başkası her zaman vardır.

Girmeden önce Owen'ın odasının perdesinde durdum. Derin bir nefes al Ashlyn. Yavaşça nefes verin.

Olaydan beş yıl sonra hala üzerimde bu tür bir etkiye sahip olması beni gerçekten sinirlendiriyor. Bir karşılaşma. Beş yıl önce lanet olası bir gece ve adam bugün hala beni mahvedebilir.

Kader bana acımasız. Kolej topu oynamayı bıraktıktan sonra neden vücudu boka batmadı? Neden hala bu kadar ateşli olmak zorunda?

Sıcak olmayı sikeyim. Bir pislik olmayı telafi etmez.

"Sorun ne Ashlyn? Ne yaptığını açıklamanın bir yolunu bulmaya mı çalışıyorsun?"

Ne. . Gerçek. Kahretsin?

Perdeyi geri çektim ve yatağının yanına yürüdüm, ellerim yanağımdaydı. "Ben ne yaptım? Aslında bunu bana söylemediğini biliyorum."

"Bu dikkatini çekti, ha?" Ağzının bir köşesini çekiştiriyor ve kaşları yukarı kalkarken yanındaki gözü daralıyor.

Vay be. Jacob tam da bu suratı yapıyor... ne zaman küçük bok işe yaramazsa.

Ve şimdi Owen Bliss hiç iyi durumda değil. Bundan eminim.

Babasının oğlu.

Bölüm 3

Owen Mutluluk

Ashlyn daha önce odamdayken gözlerimi ZAR ZOR AÇIK TUTABİLİYORDUM . Fakat şimdi değil. Uyanığım, tamamen tetikteyim ve en muhteşem geceyi birlikte geçirmemizin nasıl mümkün olduğunu konuşacağız ve sonra o tek kelime etmeden kapıdan çıktı. "Artık kim olduğumu bilmiyormuş gibi davranmak yok mu?"

Kollarını göğsünde kavuşturur ve sağ alnı yukarı kalkar. "Rol yapmıyordum. Ameliyat hemşiresi seni ameliyathaneden kurtarmaya getirdiğinde kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yoktu."

Benim aptal olduğumu mu düşünüyor? "Ameliyat hemşiresinin sana adımı söylemeden bir hastayı terk ettiğinden şüpheliyim?" Kolluğumu tutuyorum. "Yapmasa bile, tam burada ve çizelgemin her yerinde açıkça yazıyor."

Başını sallarken alt çenesini ileri geri hareket ettiriyor. "Elbette bana kim olduğunu söyledi ama Owen Bliss adının benim için hiçbir anlamı yok; Soyadını hiç bilmiyordum."

"Nasıl olmazsın?" Okuldaki herkes beni tanırdı. Her. Bir. Ama UT'ye gitmedi.

"O gece kendini Owen olarak tanıttın. Bu kadardı. Soyadı yok." Kim olduğumu bulmaya çalışmadı mı? Bu acıtıyor.

"Soyadın Çoban. Bana nereden bildiğimi sor." Ashlyn'in ertesi sabah boş bir yatakta uyanıp ona canı cehenneme demediğimi anlaması gerekiyor. O gece benim için bir şey ifade ediyordu. Ve onun için çok az şey ifade ettiğini bilmek acı veriyor.

Yaka kartını işaret ediyor. "Çoban. Açıkça burada, bu yüzden sormama gerek yok."

"Senin beş yıldır Ashlyn Shepherd olduğunu biliyordum. Nasıl? Takip eden Pazartesi gününü arkadaşın Brittany'yi takip ederek geçirdim, böylece neler olduğunu öğrenebildim. Neden beni böyle kovdun."

"Ve onun yanıtı...?"

Neden bana karşı bu kadar sert davranıyor? Ayrılan ben değilim. "Benim bir pislik olduğumu düşündüğünü ve beni bir daha asla görmek istemediğini söyledi. Seni yalnız bırakmamı ve hayatında asla görünmememi söyledi."

İçimdeki bir deliğe bakarken kolları hala çapraz. "Aynen. Bu kesinlikle doğru."

"Anlamıyorum. Harika bir gece geçirdik ya da en azından *ben öyle* sanıyordum."

Gülüyor ama bunu eğlence olarak görmüyorum. "Sanırım senin için harika bir geceydi. Yattın."

Hayatta olmaz. Benimle o kartı oynayamaz. "Senden faydalanmışım gibi konuşuyorsun. Kıyafetlerimi ilk çıkaranın sen olduğunu hatırlatmama gerek var mı?"

Sesini alçaltır. "Sadece bacaklarımın arasında seninle uyandıktan sonra."

"Aşağı indim ve yüzümün her tarafına gelene kadar amını yedim. Adımı haykırış şeklin bende senin için de harika bir gece olduğu izlenimini bıraktı."

"Aman Tanrım." Ellerini uçuşta havalanmaya çalışan yeni bir kuş gibi çırpıyor. "Şşş. Böyle şeyler söyleyemezsin. Yanından geçen herkes bu perdenin arkasındaki en ufak sesi bile duyabilir."

"Bana ne olduğunu söylemezsen bundan çok daha fazlasını söyleyeceğim." Evet. Uzun zamandır istediğim cevapları alırsa birçok şeyi duyurmakla tehdit edeceğim.

Kollarını çözer ve ellerini kalçalarına koyar. "Tuvalete gittim ve koridorda kız arkadaşın bana yaklaştı. Seninle yatmak konusunda benimle yüzleşti. Bunun benim için ne kadar aşağılayıcı olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

Mümkün değil. UT'deyken bir sürü hatunla yattım ama hiç düzgün bir kızım olmadı. "Neye benziyordu?"

"Kızıl saçlı. Benden birkaç santim uzun. Süper sıksa."

Alexandra. Ashlyn'le geçirdiğim geceyi mahvetmenin arkasında o kaltağın olduğuna inanamıyorum. Belki aramızda gerçekten iyi olabilecek bir şeyi mahvetmek bile. "O benim kız arkadaşım değildi. O benim takipçimdi."

Ashlyn'in gözleri yumuşadı ve yumrukları gevşedi. "Takipçin mi?"

"Evet. Alexandra bir beyzbol tutkunuydu. Sopa ya da topla her şeyi batırdı ama bana takıntılı hale geldi. Seninle tanıştıktan kısa bir süre sonra yasaklama emri çıkartmak zorunda kaldım çünkü hayır cevabını kabul etmeyecekti."

Ashlyn vücudu duvara bastırılana kadar geriye doğru bir adım attı. "Bunca zaman bir yanlış anlaşılma mıydı? Mümkün değil."

"Yemin ederim tanıştığımız gece bir kız arkadaşım yoktu. Ama olsaydı, sana söz verebilirim o fahişe olmazdı." Takım arkadaşlarımın çoğu tarafından suçlanan biriyle asla çıkmam mümkün değil.

Ashlyn gözlerini kapatır, çenesini yukarı kaldırır ve başının arkasını duvara yaslar. "Bunca zaman yanılmış mıyım?"

"Daha fazla yanılmış olman mümkün değil."

Elleriyle yüzünü kapatıyor ve belini büküyor. Sanki hasta olacak. "Ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Bu kolay bir şey. Benimle çıkacağını söyle."

Doğruldu ve bana bakarken elini göğsüne koydu. İfadesi çok... korkunç. "Anlamıyorsun. Pek çok şey oldu. Bilmediğin o kadar çok şey var ki."

Bunun ne anlama geldiğini anlamıyorum. Ne oldu? Ne bilmiyorum? "O zaman bana yemekte söyle."

"Bunu yapabileceğimi sanmıyorum."

Ela gözlerindeki kargaşayı görüyorum ve onu yok etmek istiyorum. "Tabi ki yapabilirsin. Yemek yeriz, konuşuruz."

Gözlerini kapatır ve başını sallar. "Düşünmek için zamana ihtiyacım var."

"Bu sadece bir yemek Ashlyn. Yemek yemek istediğimiz yer dışında dikkate alınması gereken pek bir şey yok."

"Keşke bu doğru olsaydı." Yatağımın yanına geliyor ve tansiyon aletinin düğmesine basıyor. "Giyinmene tekrar bakmam gerek."

Üzerime eğiliyor ve hastane önlüğünü geri çekiyor. Cennet gibi kokuyor ve uzanıp kalçasını sıkmaya karşı koyamıyorum. Birlikte ne kadar iyi olduğumuzu hatırlamasını istiyorum. Benimle olmak ne kadar iyi hissettirdi. "O gecedен beri seni çok düşündüm. Benim hakkımda düşündün mü?"

Gözleri bandajımı terk ediyor ve elaları benim mavimle kilitleniyor. "Her gün," diye fısıldıyor.

Kahretsin. Bunu duymayı ne kadar çok istediğimi bilmiyor. *Bunu* duymak gerekliydi.

Elim kalçasını bırakıp baldırlarının arasına kayd. Adımı haykırmanın nasıl bir şey olduğunu hatırlayacak.

"Owen, bunu burada yapamazsın. Herkes içeri girebilir." Elimi itme girişimi zayıf.

"Sana burada dokunmamı düşündün mü? O gece yaptığım gibi klitorisini parmaklıyor musun?" Üniformasının içinden amının üstünü ovuyorum.

Gözlerini kapatıyor ve sözleri bir fısıltı gibi çıkıyor ağzından. "Her zaman."

"Seni yememi düşündün mü? Dilim senin deliğini sikiyor ve sonra klitorisini mi yalıyor? Amın yüzümün her yerine gelene kadar parmaklarım seni beceriyor mu?"

"Aman Tanrım." Gözleri sıkılaşıyor. "Evet."

Parmaklarımı daha hızlı hareket ettiriyorum. Daha güçlü. "Şu anda boşalmayı çok istiyorsun, değil mi Ashlyn?"

Parmaklarıma sürüyor. "Evet."

"Ve yapacaksın." Elimi bacaklarının arasından alıyorum ve onu ovma pantolonunun ve külotunun önüne doğru itiyorum. Baskın olmayan elimi kullandığım için hareket en yumuşak değil ama yapması gerekecek.

Gözleri faltaşı gibi açılıyor ve bana kocaman gözlerle bakıyor. Perdeye baktı ve sonra bana döndü. "Bunu burada yapamazsın. Biri gelip görebilir."

"Ama hızlı olacağım için değiller." Hızlıca klitorisini bulup ovuyorum. "Konuşmayı kes Ashlyn ve bunun olmasına izin ver. Gözlerini kapat ve endişe ve korkuyu dinle. Sadece beni ve sana ne yaptığımı hisset." Gözlerini kapatır ve nefesi hızla nefes nefese döner. "Gelirken adımı söylemeni istiyorum. Anlamak?"

Alt dudağını ısırdı ve artan nefesi burun deliklerini genişletip geri çekerken başını salladı.

Kaygan, bu yüzden parmaklarım içinde kolayca kayıyor ama tam oturuyor. "Hala bakiresin. Bana bekaretini verdiğinden beri kaç erkeğe bu amcık oldu?" Gözleri açık ve hiçbir şey söylemeden bana bakıyor. "Bilmeyeceğimi mi sandın?"

Gözleri tekrar kapanıyor ama cevap vermiyor. "Söyle Ashlyn. İçinize kaç tane pislik girdi?"

Başını iki yana sallıyor. "Sadece sen."

Orospu çocuğu. Bunca zaman ve başka kimse ona sahip olmadı. Bu şekilde tutacağım. Henüz bilmiyor olabilir ama o BENİM.

"O geceyi hatırla Ashlyn. Sikimimin senin o küçük, sıkı amına girip çıkmasının nasıl bir şey olduğunu bir düşün. Çok iyiydi bebeğim. İçine ne kadar zor geldiğimi hatırlıyor musun? Bunu birlikte yaptığım tek kızdın ve hala öylesin."

Lanet olası aklımı kaybetmiş gibi hissediyordum. İçimdeki her damlayla onu doldurmaktan kendimi alıkoyamadım. Ve ondan bittiğinde, karnındaki deriye sürdüm. Onu işaretliyorum. Onu benim yapmak. Lanet bir mağara adamı gibiydim.

"Başlıyor." Amcığı titriyor ve en az yarım düzine kez parmaklarımı kavradı. "Ah, O... wen."

"İşte bu Ash. Gelirken adımı söyle."

"Owen. Owen." Sesi hırıltılı. Nefes nefese. Ve tek düşünebildiğim, benim aletim onun içine girerken benim altımda olsaydı kulağa ne kadar iyi gelirdi.

Hastane yatağımın kenar korkuluğunu tutuyor ve orgazm yüksekliğinden aşağı doğru dönerken parmak boğumları bembeyaz oluyor. "Aman Tanrım."

Elimi külotundan çıkardım ve parmaklarımı yalamadan önce burnuma getirdim. "Çok güzel kokuyorsun ve tadın. Hatırladığımdan bile daha iyi. Bunun mümkün olduğunu düşünmedim."

"Bunu yaptığına inanamıyorum. Burada . " İsterse dehşete düşmüş gibi davranabilir ama gelmeyi sevdiğini biliyorum. Kim yapmaz?

Ashlyn doğruldu ama emzirme ceketinin önünü kavradım ve yüz yüze olmamız için onu aşağı çektim. Dudaklarına sımsıkı bir öpücük konduruyorum. "Seni çok fena becermek istiyorum."

Hızla perdeye bakıp bana döndü. "Bunun burada olması mümkün değil," diye fısıldıyor.

bunun olacağını söylediğimde bana güven ."

"Kendinden o kadar eminsin ki."

"Hayır tatlım. *bizden* eminim . Ve hayatımdan ikinci kez çıkmaya izin vermeyi reddediyorum."

Doktorum perde aniden açıldığında Ashlyn irkildi ve dimdik durdu. "Bay. Mutluluk. Nasıl hissediyorsun?"

Ashlyn burada. Sadece gelmesini sağladım. "Şu anda ne kadar harika olduğumu söylemeye başlayamam."

"Bunu duymak hoşuma gidiyor. Eve taburcu olmak ister misin?"

"Yalnızca bu güzel hemşireyi yanıma alabilirsem."

Dr. Hall, kolunu Ashlyn'e doladı ve omzunu sıktı. "Korkarım bunu etrafta tutmamız gerekiyor." Bu ne hakkında? Ellerini hemen ondan çekmesi gerekiyor.

"Benim için herhangi bir endişeniz veya sorunuz var mı?"

Çok var ama ameliyatımla ilgisi yok. "Numara."

"Tamam o zaman. Tahliye emri yazacağım ve Shep seni buradan olabildiğince çabuk çıkaracak." Shep?

Ashlyn yine hemşirelik tavrını benimsedi. "Dr. Hall emirleri yazmayı bitirir bitirmez seni buradan çıkarmak için geri geleceğim."

Cevap vermeden buradan ayrılmam mümkün değil. "Kalıp tuvalete gitmeme yardım eder misin?"

"Tabii ki."

"Tahliye emirlerini senin için bakım istasyonuna bırakacağım."

"Evet efendim." Ashlyn yatağın başını kaldırıyor ve yan korkuluğu indiriyor. "Ayakta durmaya çalışmadan önce ayaklarınız yere degecek şekilde yan tarafa oturun."

Dönüyorum ve bacaklarım onunkilere sürtünüyör. "Bütün bunlar neydi böyle?"

Başı yana yatırılır ve gözleri kısılr. "Ne neydi?"

Hoşnutsuz ifadesi bana neden bahsettiğimi tam olarak bildiğini söylüyor. Ve bu konuda sorgulanmaktan hoşlanmıyor. "Ellerini sana mı koyuyor?"

"Sana herhangi bir açıklama borçlu değilim."

"Onunla dalga mı geçiyorsun?" Bana ilk kez elini sürmemiş gibi geldi. Aslında, bunu yaparken çok rahat görünüyordu.

"Başın dönüyor mu, başın dönüyor mu?"

"Kızgın hissediyorum."

"Owen, seni beş yıldır görmedim. Başka bir adam bana dokundu diye kızamazsın."

Oğlum, o hiç yanılır mı? "Bunu düşünüyorsun çünkü henüz şeyleri oldukları gibi görmedin."

"İşler tam olarak nasıl?"

Hayatına girmenin mantıksız olduğunu biliyorum ve iki saat sonra onun benim olduğunu anlamasını ve kabul etmesini bekliyorum. Ama neyse o. Fark etse de etmese de o benim. "Sana dokunan tek kişi benim. Başka hiç kimse."

O gülüyor ama ben şaka yapmıyorum. "Bunun kulağa ne kadar zorba, otoriter ve kontrol edici geldiğinin farkında mısın?"

"Eminim öyle. Ve her kelimeyi kastediyorum." O kadar küçük ki, ben yatağın kenarına otururken neredeyse yüz yüze geliyoruz. "Sen benimsin Ashlyn." Elimi bacaklarının arasına itiyorum. "Ve senin amın benim." Tek ihtiyacım olan biraz iyileşme zamanı ve ona bunu ne kadar sahiplendiğimi göstereceğim.

Bu sefer biraz daha gayretle elimi itti. "Owen, bir daha olmaz."

"Beni istemediğin için mi yoksa birinin içeri girmesinden korktuğun için mi?"

Sorumu görmezden geliyor. "Ayağa kalkmak istiyor musun?"

Ayakta durmaktan çok daha fazlasını yapmak istiyorum. "İyiyim."

"Tamam ama yavaş ol. Bazen ayağa kalkana kadar iyi olduğunu düşünürsün." yavaş yavaş kalkıyorum. Kaya gibi dimdik ayaktayım ama sırf ona dokunabilmek için elimi Ashlyn'in koluna koyma fırsatını da kaçırmıyorum. "Yürüyebilecek misin?"

"Hepsi iyi."

Kolunu benimkinin içinden geçirdi ve yanımda yürüdü ama banyo kapısında durdu. "Hala iyi durumda mı?"

Evet dersem, tek başıma gitmemi söyleyecek. "Belki şimdi biraz sersemlemişsindir."

"Öyle mi?" Bu kadın alaycılığı mükemmel bir şekilde yönetiyor.

"Muhtemelen."

Gözlerini deviriyor. "Yalan söylediğini biliyorum ama hemşiren olarak seninle gelmemeyi seçmem . "

Bu doğru, Ashlyn. Seni bir varil üzerinde yakaladım. Ama bir yatağın üzerine eğilmeni tercih ederim.

omuz silkiyorum. "Yapman gerekeni yapmalısın. İş gereksinimleri ve hepsi."

"Hadi öyleyse." Bana banyoya kadar eşlik ediyor ve sonra kollarını kavuşturarak kapı eşiğinde durmak için geri gidiyor. Kahretsin, az önce onu ne kadar zorladığımı düşünürsek, bana karşı biraz daha iyi davranacağını düşünürdün. "Devam etmek. İşini yap."

"Yapacağım ama sen kapıyı kapatana kadar değil." Yine yakaladım Ashlyn.

"Seninle kapalı bir kapının arkasında olamam." Saçmalık.

"Ben sabırlıyım ve işerken biraz mahremiyet istiyorum. Sanırım herkes bunun kapıyı kapatmanın meşru bir nedeni olduğu konusunda hemfikirdir." Bu noktayı tartıştığını görelim.

İçini çeker ve kapıyı kapatır. "Birisi gelmeden acele edin."

Ashlyn'i kıcımı kontrol ederken yakaladığımda omzumun üzerinden bakıp sırttım. "Orada gördüğün gibi mi?"

Hızla uzağa bakar. "Gördüğüm diğer arka planlardan hiçbir farkı yok."

"Bundan şüpheliyim." Ben bir sporcuyum - tüm doğru yerlerde çok formda ve sağlam. Harika bir kıcım olduğumu biliyorum. Ve itiraf etmese bile o da biliyor.

Bitirdim ve elimi yıkamak için lavaboya ilerledim. Onu ıslattım ve avucuma sabun sıktım. Tek elle yapılması zor bir iş. "Yardım lütfen?"

Elimi köpürterek bana yardım etmek için bir adım öne çıktı ve ben parmaklarımı onunkilere geçirmeye karşı koyamıyorum.

Hareketsiz gidiyor. "Owen..."

"Beni buradan kovmak üzeresin. Seni bir daha görüp görmeyeceğimi bana söylemedin. Bu anı yaşayayım, kısacık olsa bile." Elini tutmak yetmez. Daha fazlasına ihtiyacım var. Çok daha fazla.

Elimi akan suyun altında ileri geri hareket ettirirken başını sallıyor. "Burası bir ameliyat merkezi. Bunu burada yapamam." Dispenserden bir kağıt havlu çekiyor. "Zaten çok fazla şey yapmana izin verdim. Bilen varsa kesinlikle fesih sebebidir."

Elime uzanıyor ama zaten beline dolanmış, onu bana doğru çekiyor.

Aynaya bakıyoruz - sırtı önüme bastırdı, sert horozum kıcına değdi. "Bunu hissediyor musun Ashlyn? Bana yaptığın şey bu."

Saçını boynundan ittim ve kulağının altındaki o noktayı öptüm, gözleri yansımamızda benimkilere kilitlendi. "Seni istemekten hiç vazgeçmedim. Bir saniye bile değil."

Bana doğru eğiliyor. Neredeyse pes etmeye hazır. Geleceğini hissediyorum. "Ben de seni hep istedim, Owen. Hayatıma geri dönmeni defalarca hayal ettim."

Ona sahip olmadan bir dakika daha geçirmem mümkün değil. "Senin içinde olmaya ihtiyacım var. Şu anda."

Gözlerini sıkıca kapatır ama reddetmez. Pantolonunu indirmek için önlüğünün belini itiyorum ve beni durdurumuyor. Bu benim kitabımda bir evet kadar iyi.

Pantolonu ve külotu ayak bileklerine kadar iniyor. "Bana hayır demek için son şans." Sözleri, beni inkar etmeyeceğini zaten çok iyi bildiğim halde söylüyorum. Bu tren şu anda durmak için çok hızlı hareket ediyor.

Aynada onu izliyorum, izin ya da ret bekliyorum. "Ne olacak bebeğim? Sikimi içinde mi istiyorsun?"

Başı yavaşça aşağı yukarı sallanıyor. "Evet. Ne kadar olduğunu söyleyemem."

Kahretsin, evet! "Sen prezervatifsiz becerdiğim tek kızsın. Bunu tekrar yapmamda sorun yok mu?" Lütfen yapabileceğimi söyle.

"Evet, ama doğum kontrolünde değilim." Bu dürtüsel. Deli. Ve umurumda değil. Onu şimdi istiyorum.

Dikkatle cehenneme. Güvenliğin canı cehenneme. İyi kararın canı cehenneme.

Hastane elbisemi kenara ittim ve aletimi arkadan onun girişine yönlendirdim. "Lavaboyu tut. Eğil ve kıcını kaldır ki içine girebileyim."

Sikimin ucunu onun meyve sularına sürtüyorum ve eve doğru kayıyorum, onun derinlerinde taşaklar. "Siktir, Ashlyn. Bekaretini aldığım zamanki kadar sıkısın."

Neredeyse tüm yolu dışarı çekiyorum ve sonra horozumu o kadar sert bir şekilde sokuyorum ki taşaklarım ona tokat atıyor. Başka hiç kimse bu kadar iyi hissetmemiştir. Birbirimiz için yaratılmışız gibi mükemmel bir uyum içindeydik.

İlk başta yavaş başlıyorum, Ashlyn'in her vuruşuma uygun şekilde bana sürtünmesiyle tam hıza ulaşana kadar adımlarımı artırıyorum. "Daha zor, Owen."

"Lanet olsun, bunu sadece bir kez daha yapmış biri için nasıl sevişeceğini biliyorsun." Keşke baskın elim uyuşmuş olmasaydı ve bu askıda klitorisini parmaklayabilir ve biz sevişirken sert gelmesini sağlayabilirdim. "Bir dahaki sefere böyle olmayacak. Yemin ederim seninle ilgileneceğim. Seni öyle güzel yiyeceğim ki adımı defalarca haykıracaksın."

Her hamlede kıcını bana doğru itiyor. O kadar derine vuruyorum ki sikimin ucu rahmine çarpıyor. "İçine geleceğim. Tıpkı o gece yaptığım gibi, sahip olduğum her damlayla seni dolduracağım."

"Hamile kalabilirim, Owen."

Pervasız olduğunu biliyorum ama şu an umurumda değil. Denesem de ondan kurtulamazdım. "Çocuğum şişmiş karnının içinde büyürken çok güzel olurdun."

4. Bölüm

Ashlyn Çoban

HAREKETSİZ GİDİP aynada ona bakıyorum. Onu doğru mu duydum? Yanlış anlamaya tahammülüm yok. "Tekrar söyle."

Kolu belime dolanıyor ve elini karnıma yaslıyor. "Çocuğum şişmiş karnında büyürken güzel olacağını söylemiştim."

Kahretsin. Ben.

Çocuğunu bir kez karnımda büyüttüm ve onun hiçbir fikri yok. Öğrendiğinde benden nefret etmesi çok olası. Sonra ne? Oğlumu benden nefret eden bir adamla mı paylaşıyorum?

"Lanet olsun, kolumu kullanmam gerek." Owen sapanına uzanıyor.

"Cesaret etme. Bütün tamir işlerini berbat edeceksin."

Yaptığımız şey pek çok açıdan pervasız.

Owen'ın bu tür fiziksel aktivitelerle işi yok. Omzunda her türlü kalıcı sinir hasarına neden olabilir.

Kendini riske atmasına izin vermekle işim yok. Ben onun hemşiresiyim. Onunla ilgilenmem gerekiyor.

Doğum kontrolü olmadan bunu yapmakla işimiz yok. Zaten planlanmamış bir hamilelik geçirdik - beni bekar bir anne yapıyor. Şu anda başka bir çocukla uğraşamam.

Benim sorunum ne? Soruyu kendime soruyorum ama cevabı zaten biliyorum.

Ben onu istiyorum. ona ihtiyacım var. *Onu seviyorum.*

Owen'dan başka birini isteyebileceğimi sanmıyorum. Beş yıl sonra ve hala tek arzum o.

Başımı kaldırıp aynaya bakıyorum. O güzel soluk mavi gözler benimkilere kilitleniyor. Buna inanamıyorum. Külütlü damlalığın beni tekrar becermesine izin veriyorum. Ve içeri gel. Bunu en son yaptığında ne olduğunu biliyorum, yine de o tekrar yaparken ben burada hiçbir şey söylemeden duruyorum.

Elini hareket ettirip kalçamı kavradı ve son bir kez itip beni tohumuyla doldurdu. Tıpkı o gece yaptığı gibi. Tıpkı beni hamile bıraktığı zamanki gibi.

Siktir, Ashlyn, diye tısladı dişlerinin arasından. "Bu çok iyiydi bebeğim."

Gevşedi ve eli çenemi tutmak için yüzüme geldi ve ağzımın kenarını öpebilmek için çevirdi. "Sen Benimsin. Bunca zamandır bilmesen de öyleydin. Bunu anlıyor musun?"

Bunun iki yolu yok. Owen Bliss bana sahip. Bunu tartışmak yok. "Evet."

"Bir daha benden kaçma."

Deneseydim, yapabileceğimi sanmıyorum. "Yapmayacağım."

O çok sevdiğim o hassas yerde boynumun yan tarafını öpüyor. Şanslı bir tahmin mi yoksa hatırlıyor mu? "Bugün işten çıkar çıkmaz evimde olmanı istiyorum."

Bok. Anne olmak, birlikte vakit geçirmenin her türlü anahtarını atacak. "Yapamamak. Olmam gereken bir yer var."

"Neresi?"

Buna ne diyeceğim? Owen'a, varlığından haberdar olmadığı oğlunun bir T-ball maçına sahip olduğunu söyleyemem. özleyemem. Ailem bu gece bağlı ve onu benim

yerime alamaz. "Yeğenimi top maçına götürmeliyim." Ben korkunç bir yalancıyım. Beni doğrudan görebilir mi?

"Maçtan sonra gel."

Bok. Bunun aceleyle yapışacağını görebiliyorum. "Yapamam. Gecenin geri kalanında ona sahibim." Başka bir yalan.

Yalandan nefret ederim. Onlardan asla iyi bir şey gelemez ama bu noktada bir seçeneğim olduğunu düşünmüyorum. Jacob'ı öğrenmeden önce Owen'ın beni benim için isteyip istemediğini görmek istiyorum.

"Daha sonra acı çekeceğim. Benimle ilgilenecek bir hemşireye ihtiyacım olacak. Lütfen gel. Yeğeninizi de yanınızda getirebilirsiniz."

Hayır, yapamam. Jacob ve Owen'a bir bakış, ona ait olduğunu anlayacak.

Jacob, her yönden Owen ile aynıdır. Koyu saç. Soluk mavi gözler. Zeytin teni. Uzun. Uzun, ince ekstremiteler. Oğlum benim gibi değil. Sanki DNA'sına hiçbir katkı yokmuş gibi. Owen yüzde yüz yenilendi.

"Acı çeken kimsenin dört yaşındaki bir çocuğun koşuşturup zıplamasına ihtiyacı olmadığını söylediğimde bana güven. O değerli ama oldukça geveze küçük bir adam. Yarın işten sonra gelip seni kontrol etmeme ne dersin?" Yarın gece Jacob'ın maçından önce bunu sıkıştırabilirim.

Owen kaşlarını çatı. Lanet etmek. Her istediğini yapmadığında Jacob'ın yüzündeki o ifadeyi görüyorum. Hiç tanışmamış olmalarına rağmen nasıl bu kadar benzer olabildikleri şaşırtıcı. "Gerçekten istediğim gibi değil ama alabileceğim tek şey buysa alırım."

"Oğul? Orada mısın?"

"Bok. Annem geri döndü," diye fısıldıyor. "Banyoyu kullanıyorum anne. Neredeyse bitti," diye sesleniyor.

"Orada yalnız mısın?" Bok. Böyle bir şey olacağını biliyordum.

"Numara. Hemşirem bana yardım ediyor."

Benden ayrılırken yüzümün yan tarafını öpüyor. "Bunu senden almaya hazır değildim."

Ben de değil. Aynada kendime bakıyorum ve yeni sikildiğime dair işaretler arıyorum. Kahretsin, saçlarım kesinlikle itilip kakılmış gibi görünüyor.

Pantolonum ayak bileklerimin etrafında dururken parmaklarımla düzeltmeye çalışıyorum. "Merak etme bebeğim. Güzel görünüyorsun."

Bok. Cum bacaklarımdan aşağı koşuyor ve tüm bezler Owen'ın annesinin olduğu odasındaki çamaşır dolabında. Oğlumun büyükannesi nerede. Bu ayık bir düşünce.

Bir avuç kağıt havlu alıp kendimi temizleyebilmek için ıslatıyorum. Owen bileğimi yakalayınca görev kaçtı. "Numara. senin üzerinde benim cum istiyorum. işaretlenmeni istiyorum."

Ben neyim? Bir köpek? "Burada seks kokarak dolaşamam." Tıp insanları kokuları bilir. Ya ne yaptığımı anlarsa?

Elimden kağıt havluları alıp çöp kutusuna attı. "Günün geri kalanında beni koklamayı istiyorum ve bunu her yaptığında, arkamdan seni becerdiğimi düşün."

"Pis bir ağzın var." Bayıldım.

"Ve bu ağız amını yemek için sabırsızlanıyor." Bu sözler doğrudan bacaklarımın arasından bir heyecan dalgası gönderiyor.

Altlarımı yukarı çekiyorum ve üniformamı düzeltiyorum. "Tanrım, Owen. Bu kadar yüksek sesle konuşma." Annesi bunu söylediğini duysa sıçar ve ölürdüm.

"Dünyanın bunu söylediğini duyması umurumda değil. Bunca yıl ayrı kaldıktan sonra nihayet birlikte olacağız. Sen benimsin Ashlyn ve bu konuda çok heyecanlıyım. Sen benim kızımsın, benim kız arkadaşım. Ve bu banyodan çıktığımızda anneme söyleyeceğim şey bu."

Bunun en iyi fikir olduğunu düşünmüyorum. "Vay canına, Owen. Belki de bunu beklemeliyiz. Bildiği kadarıyla, biz yabancıyız. Seni iki saat önce tanımamış olmamı ve şimdi bir çift olmamızı tuhaf bulmuyor mu?" Bize bir göz atacağından ve bu banyoda ne yaptığımızı anlayacağından hiç şüphem yok. Benim bir sürtük olduğumu düşünecek.

"Ona ve herkese gerçeği söyleyeceğiz."

İlk önce, gerçeği söyleyebilmesi için gerçeği bilmesi gerekir. "Umm... bunu şimdi yapmayalım."

"Onlara lanet olası kısmı anlatacağımızı kastetmiyorum." Onlara söylemek zorunda kalmayacağız. Jacob'ı öğrendiklerinde bunu kendi başlarına çözecekler.

Aman Tanrım. Bunca yıl Owen'ın hayatıma geri dönmesinin hayalini kurdum ama sadece bizim gibi harika tarafları bir arada ve oğlumu benim kadar sevdiğini düşündüm. Çocuğu olduğunu bildirmek için neden izini sürmediğini açıklamak zorunda kaldığım kısmı tamamen atladım. Ya Owen'ın ailesi? Torunlarını dört yıl boyunca onlardan uzak tutmam hakkında ailesi ne düşünecek? Hayatında çok şey kaçırdılar. İlk sözleri. İlk adımları. İlk T-ball maçı.

Owen, Jacob'a ilk adımını atamadı ya da top maçlarında ona koçluk yapamadı. Bunun için üzülecek.

Yoksa yapacak mı? Oğlumuzu öğrenip tepelere kaçması mümkün.

Çocuğum şişmiş karnında büyürken çok güzel olurdun. Bunlar aklında çocuk olmayan birinin sözleri değil. Ona doğum kontrolünde olmadığımı söyledim ve bilerek içime girdi. Bunu yaptığında olası sonucu biliyordu.

Bence Jacob için mutlu olacak ama hayatının bu kadar çoğunu kaçırdığı için çok mutsuz olacak.

Savunmamda, hepsi büyük bir yanlış anlamaydı. Sarhoş olduğumu ve bir yataktan diğerine atlayan bir külot damlasıyla yattığımı sandım. Çocuğumu koruduğumu sanıyordum. Jacob'ın yalancı ve hilekar biriye babası olmamasının daha iyi olacağını düşündüm.

Ben ... idim. Yanlış.

Çok yanlış.

Ve şimdi ne yaptığımı öğrendiğinde benden nefret edebilir. Ailesi benden nefret edebilir. Ve hepsinin hakkı olacaktı.

Bunca yıl ayrı kaldıktan sonra nihayet birlikte olacağız. Sen benimsin Ashlyn ve bu konuda çok heyecanlıyım. Sen benim kızımsın. Kız arkadaşım. Bu sözler Owen'ın

oğlumuzu bilmeden benim için beni istediğini kanıtlıyor. Şimdi asıl soru, yaptığım şey için beni affedebilecek mi?

Ona en kısa zamanda söylemeliyim. Fakat şimdi değil. Burada değil.

"İyi hissediyor musun?" Sanırım az önce yaptıklarından sonra yürüyecek kadar kararlı olduğunu gösterdi.

"Harika hissediyorum."

Ben de yaptım. Harika bir orgazmın senin için ne yapacağı inanılmaz. Ve iki tane vardı.

Owen az önce uyuşturuldu ve sadece baskın olmayan kolunu ve elini kullanabildi, ancak yine de bana iki muhteşem orgazm verebilme yeteneğine sahipti. Diğer kolunu tekrar kullandığında ne yapacağını hayal bile edemiyorum.

"Pekala, yine de bana tutun ki annen seninle banyoda kapalı bir kapının arkasında olmam hakkında hiçbir şey düşünmesin."

Owen başımın üstünü öpüyor. "Nasıl istersen bebeğim. Her ne kadar çok komik olsa da, yere yığılırsam beni durdurabileceğini düşünüyorsun. küçücüksün."

"Kısa? Evet. Ama ben küçücük değilim."

"Benim için küçüksün."

Jacob'a hamile kaldığımdan beri eğrilerim var, birçoğu ve çok daha fazlası. Tanrım, Owen çatlakları görecektir. Korkunç değil ama beni en son çıplak gördüğünde kesinlikle onlara sahip değildim. Ve kesinlikle alt karnımda bir yara izi yoktu.

"Tamam koca adam. Bu *küçücük* kıza sahip çık." Üzerimde dikilme şeklini seviyorum. Kendimi küçük ve kadınsı hissettiriyor.

Yatağa yaklaştığımızda Bayan Bliss televizyon kanallarını karıştırıyor. "Tamam her şey?"

"Evet hanımefendi. Kalkarken biraz başı dönüyordu, bu yüzden ona banyoya yardım etmenin daha güvenli olduğunu düşündüm."

"Mmm-hmm." Lanet etmek. Bektan bir ses tonuyla *dolu olduğunu biliyorum* anaç kullanıyor . Onu iyi biliyorum; Bunu her zaman Jacob'da kullanırım.

"Gerçeğin tamamı bu değil anne." Gözlerimi *Owen'a* dikiyorum.

"İyi hissettim ama ona sersem olduğumu söyledim, böylece benimle tuvalete gidecekti." Hadi, Owen. Aptalca bir şey söyleme. Annene benim *kolay olduğumu düşündürecek bir şey söyleme* . Ve lütfen az önce banyoda sikiştığımızı bilmesi için bir şey söyleme.

"Ben de o kadar şüphelendim." Bayan Bliss, birkaç kez Owen'ın bir hanımefendi olduğunu ima etti. Bu onunla daha sonra tartışmak isteyeceğim bir şey.

Ashlyn ve ben yabancı değiliz. Yıllar önce tanışmıştık. Birlikte harika bir gece geçirdik ve sonra korkunç bir yanlış anlaşılma bizi ayırdı. Beş yıl oldu ve o zamandan beri her gün onu düşünüyorum." Annesinden uzaklaşıyor ve gözlerimiz buluşuyor. "Kelimenin tam anlamıyla kaçan o."

"Oğul..."

Bayan Bliss bir şey söylüyor ama ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Onun dışında hiçbir şey duymuyorum, kelimenin tam anlamıyla kaçan o.

Kalbim yerde bir su birikintisine dönüşüyor ve tek bir şey düşünebiliyorum: Bu adamı seviyorum ve umarım oğlunu bunca zaman ondan sakladığımı öğrendiğinde hala böyle hissediyordur.

Bölüm 5

Owen Mutluluk

BRANTLEY VE DRAKE dün başıma gelenlere inanmayacaklar. Aslında, inanmak benim için hala biraz zor. "Aklını uçurmamı ister misin?"

"Sikimi sümküren seksi bir piliç tercih ederim, ama etrafta kimse olmadığına göre, sanırım anlaşıcağım." Tıpkı Drake'in böyle bir şey söylemesi gibi.

"UT'deki ikinci yılımızdaki mezuniyet hafta sonu gelen kızı hatırlıyor musun? Arkadaşın Brittany ile dairemizdeki partiye gelen. Adı Ashlyn'di."

Brantley inliyor. "Çenesini kapatamadığın kişiyi mi kastediyorsun? O ölü atı dövmeyi hiç bırakacak mısın?"

Sanırım ondan çok bahsettim ama kendimi tutamadım. Her düşüncemi tüketti. "Bu o."

"Bir yıl boyunca her gün onun hakkında konuştuğunda o pilici unutmam imkansız." Sonunda durdum çünkü sesim çok zavallı geliyordu. Onu unuttuğumdan değil.

"Dün iyileşme odasındaki hemşiremdi."

Brantley şüpheli görünüyor. Lanet olası bana inanmıyor. "Halüsinasyon görmediğine emin misin? Muhtemelen ameliyat sırasında iyi ilaçlar almışsındır."

Her mastürbasyon yaptığında kafanda gördüğün kadını yanlış anlayamazsın. "Oydu. Konuştuk."

"Ne kahrolası bir tesadüf." Buna tesadüf diyor. Ben buna kader derim.

"Sonunda o gece neden ortadan kaybolduğunu öğrendim. Kızıl saçlı sapık Ashlyn'e kız arkadaşım olduğunu söyledi."

"O çılgın sürtük senin için birçok geceyi mahvetti."

Alexandra çoğunlukla beni tek gecelik ilişkilerden bloke ederdi. Şimdi geriye dönüp baktığımda, muhtemelen kılık değiştirmiş bir lütuftu -çoğunlukla- ama Ashlyn'le özel ve gerçek bir şeye sahip olmamı benden çalmış gibi hissediyorum.

"Gizem sonunda çözüldü" diye ekliyor.

"Yalan söyleyemem kardeşim. Tek gereken bir bakıştı ve onu anında yeniden istedim." Hiç durduğumdan değil.

"O evlendimi?"

"Hayır." Tanrıya şükür kimseyi öldürmek zorunda değilim.

Drake araya girdi. "Hâlâ sıcak mı?"

"İki ucundan da yanan bir havai fişekten daha sıcak." Hala sıcak ama bir şekilde farklı, parmağımı tam olarak koyamıyorum.

"Sormak zorundayım dostum. Bunun için mi gittin?"

Brantley, Ashlyn'le yeniden ilişki kurmayı ne kadar çok istediğimi biliyor. Sorması gerektiğini düşündüğüne inanmıyorum. "Toplar derin. Doktor tarafından taburcu edilmeden önce onu banyoda becerdim."

Drake kahkahalarla gülüyor. "İyi oynadın, seni çılgın tek kollu orospu çocuğu."

Dr. Hall'un dün omzumda yaptığı tüm işleri mahvetmiş olabilirim. Eğer yaptıysam, buna değdi. Ashlyn hayatıma geri döndü. "Kendime yardım edemedim. Çok güzel kokuyordu. Ve omzumu incelemek için her eğildiğinde göğüsleri yüzümdeydi."

"Uyuttun, ameliyat oldun ve kolun bir askıda felçliyken hazır ve sevişmeye hazır uyandın. Kahrolası kadar etkileyici, ahbab."

Drake anlamıyor.

"Sadece onun yüzünden." Onu ne kadar istediğimin derecesi mantıksız. Ona yapmak istediğim şeyler makul değil. Tamamen pervasız.

"Öyleyse yolunuz kesiliyor, onu banyoda sikiyorsunuz ve şimdi ne olacak?"

"Birlikteyiz." Bunu söylemeyi seviyorum.

"Birlikte çıkmak gibi mi, yoksa birlikte sevişmek gibi mi?"

"Çıkmak. Kahretsin, o benim kız arkadaşım." Sanırım çoğu insanın gerçek bir kız arkadaş olarak kabul edeceği şeye hiç sahip olmadım. Sadece arkadaşlarını sik. "Yolda, o yüzden buraya geldiğinde yola çıkmaya hazır ol." Brantley ve Drake'in ortalıkta dolanıp beni engellemelerine imkan yok.

Ashlyn'i lavaboya tutunurken banyoda becerdim. En iyi işim değil. Ama bu gece onunla vakit geçireceğime dair sözümü tutacağım. Bütün gece adımı haykırarak.

Kapıdaki ses sikimi uyandırıyor ve heyecanla seğiriyor. Neyin batacağını biliyor - ben. Ve şansımız yaver giderse, Ashlyn. Yemyeşil pembe dudaklarının horozumda aşağı yukarı kaymasını izlemeyi çok isterim.

"Anladım." Brantley kapıya yöneldi.

Bir parçam onunla konuşmasını istemiyor. Onun ve Drake'in Ashlyn'e bakışları ve muhtemelen onunla yapabilecekleri şeyler hakkında fikir edinmeleri kanımı kaynatıyor. O pislikleri ve kafalarının -ve siklerinin- nasıl düşündüğünü biliyorum.

Bu, etrafta dolaşılmaz veya paylaşılmaz. Durmadan. Eğer sorarlarsa onları öldürürüm.

"Pekala, kahretsin Ashlyn." Orosu çocuğunun benim kızım la bu tonu almasına gerek yok. Ve ona bu şekilde bakmasına gerek yok.

"Unut gitsin Brantley. Bu limit dışı. Sorma bile yoksa seni yere sererim."

"Hiçbir şeyi yenmiyorsun, etini bile, seni tek kollu orospu çocuğu."

Ashlyn'in kafası karıştı ama Brantley ve Drake ne demek istediğimi biliyor ve anlıyor. "Her zaman bir askıda olmayacağım."

"Bunu ihlal etmekten daha iyisini biliyoruz." Brantley Ashlyn'e döner ve elini uzatır. Sadece basit bir el sıkışma ve ona dokunma düşüncesine bile zar zor dayanabiliyorum. "Brantley Daniels. Uzun zaman oldu. Bu da Drake Evans."

"İkinizi de hatırlıyorum. Hepinizi tekrar görmek güzel."

"Arkadaşın Brittany nasıl?" Brantley ve Drake, onun adını söylediğinde ikisi de sırıtıyor. Sanırım onların da o geceyle ilgili hoş anıları var. Brittany, Brantley ve Drake'in paylaştığı ilk kadındı. O her şeyin başlangıcıydı.

"Yolda ilk bebeğiyle evlendi. Küçük bir çocuk."

Brantley kaşlarını çattı. "Bütün seksi olanlar evli ve çocuklarını itiyor." Genelde doğum yapan kadınlar hakkında söylediği şey bu olduğundan , sıkı amlarını sonsuza kadar ekleyip mahvetmesini bekliyorum . Ama yapmıyor ve minnettarım.

Bir zamanlar aynı düşüncelere sahiptim ama Ashlyn'den bebek sahibi olma ihtimali konusunda farklı hissediyorum. Bu sadece onunla isteyeceğim bir şey. Başka hiç kimse.

Drake kapıya doğru ilerliyor. "Biz havalanacağız. Burada Hemşire *Goodbody* ile doğru ellerde olduğundan şüpheleniyorum ama bir şeye ihtiyacın olursa ara."

Brantley ve Drake bir dakika bile erken gitmediler; Kızım la yalnız kalmak için ölüyorum.

Elimi Ashlyn'e uzattım. "Bana gel."

Onu hissetmeye ihtiyacım var. Onu tut. Öp onu. Birlikte olduğumuzdan beri tam bir gün oldu. Vücudum geri çekiliyor, dokunuşu için çılgık atıyor.

Kanepede yanıma oturuyor. Çok uzakta olduğu için onu kucağıma çektim. "Dikkat et Owen. Senin omzun."

"Bu iyi." Orospu çocuğu gibi acıyor ama Ashlyn'e baktığımda acı hissetmiyorum.

Boynunun arkasını kavrayıp öpmek için onu içeri çekiyorum. Mmm... tadı nane gibi. Dili yumuşak, sıcak ve benimkinin üzerinde kayarken ıslaktı. Sikim, uçtan sızan pre-cum yalasa nasıl hissedeceğini düşünürken kıvranıyor. "Seni görmeyeli çok uzun zaman oldu."

"Biliyorum. Bugün işi bitireceğimi sanmıyordum. Hemşire müdürüme hasta olduğumu ve gitmem gerektiğini söylemeyi bile düşündüm." Onun da beni özlediğini bilmek beni mutlu ediyor.

"Zar zor uyudum; Seni yatağımda ne kadar istediğimi düşünmeden edemedim. Bütün gece bunun hayalini kurdum." Burnumu saçlarının ensesine gömdüm ve nefes aldım. Her zaman çok güzel kokar. Vanilya ve şeftali.

"Ayrılmaya alışmışız gibi görünüyor." Yanlış. Dün ameliyat merkezinden taburcu olduğumdan beri Ashlyn'in yanımda olmasını istiyordum.

Lanet olsun ayrı olmak. O yere asla geri dönmeyeceğiz. "Hayatımın bir gününü senden ayrı geçirmek istemiyorum."

Dün yüzünde gördüğüm o korkunç ifade yeniden belirdi. "Umarım bu gece hala bunu kastediyorsundur."

Bu gece hiçbir şeyi değiştirmiyor. Bu kızı sonsuza kadar istiyorum. "Tabii ki yine de ciddi olacağım. Her zaman yapacağım."

"İyileştğini ve muhtemelen kendini en iyi şekilde hissetmediğini biliyorum, ama benimle gelmene ihtiyacım var. Önemli olmasa sormazdım." Çok üzgün görünüyor. Ne oluyor?

"Senin için her yere giderim. Senin için her şeyi yap."

"Beni affetsen bile mi?" Gözleri parlıyor. Ağlamasına dayanamayacağım.

Kendine olağanüstü derecede sert davranıyor. "Affedilecek bir şey yok. Alexandra'nın yalan söylediğini bilmenin hiçbir yolu yoktu."

"Bu daha sonra olanlarla ilgili. Gerçekten önemli biri hakkında. Dünyanın en önemli insanı."

O dünyanın en önemli insanı. "Bebğim, neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

"Bilmiyorsun biliyorum." Ashlyn arkamdan geliyor, alnını benim alnıma bastırıyor. "Seni terk ederek büyük bir hata yaptım. Kocaman. Ama ondan sonra gerçekten sıçtım. Ve yaptığım şey için benden nefret etmenden korkuyorum."

Kafam karıştı. "Senden asla nefret edemem." Seni deli gibi sevdiğimde değil.

"Korkuyorum." Korkusunun fiziksel kanıtı yanaklarından aşağı yuvarlandı ve baş parmağımla yakaladım.

"Lütfen ağlama." Gerçek gözyaşları. O pislikler beni çok korkutuyor. Bunun küçük veya önemsiz bir şey olmadığı anlamına gelir.

Hiçbir zaman ertelemeyi seven biri olmadım bu yüzden bunu daha fazla ertelemek istemiyorum. "Bana her şeyi anlatabilirsin."

"Yapacağım ama sana da göstermem gerek."

Çok kaçamak davranıyor. "TAMAM. Bunu nasıl istersen öyle yaparız."

ASHLYN , SUV'SİNİ dört top sahasından birine bakacak şekilde şehir parkındaki spor kompleksine park ediyor. Kırmızı giyen bir T-top takımı, rakipleriyle mavi renkte oynuyor. Çok tanıdık bir manzara. "Beyzbolda başladığım yer burası. Üniversitede top oynayana kadar babam, lisede bile oynadığım her takıma koçluk yaptı. UT'den mezun oldum ve lisedeki pozisyonuna doğru yürüdüm. İşini alabilmem için erken emekli oldu ama yine de takıma koçluk yapmama yardım ediyor. Adam yerinde duramıyor."

Ashlyn sessiz.

"Sanırım burada olmamızın benim anımı duymaktan başka bir sebebi var mı?"

Direk karşıya bakıyor. "Evet. Dünyanın en önemli insanı şu anda o sahada T-top oynuyor."

Yeğeni onun için dünyadaki en önemli kişi mi? "Yakup?"

"Evet."

"Onu seviyorsun, ha?"

"Tüm kalbimle." Yanağından süzülen bir damla yaşı daha silerken dümdüz ileriye bakmaya devam etti. "Benimle gel. Onu görmeni istiyorum."

Sığınağın yanındaki çitin arkasında durmak için duruyoruz. "En uzun - bu o. Yirmi bir numara. Dört yaşında ve o çocuk takımdaki her beş altı yaşındaki çocuktan çok daha üstün."

Bu hissi biliyorum. Ben de aynıydım. "Annesi ve babası uzun boylu olmalı."

"Babası öyle. Annesi... *küçük*."

"O zaman sanırım kimin peşinden gittiğini biliyoruz. Muhtemelen iyi bir şey. Hiçbir erkek *küçük* olmak istemez ." Bu onu güldürdü, bu yüzden belki de bana söylemesi veya göstermesi gereken bu şeyin o kadar da kötü olmadığı konusunda biraz cesaretlendim.

"Sanki beyzbol oynama yeteneği ile doğmuş gibi. Onun için nefes almak kadar doğal. Böyle bir doğuştan gelen yeteneğin mümkün olduğunu düşünmedim bile." Jacob'a tüm dünyasıymış gibi bakıyor. Kardeşinin çocuğu hakkında böyle hissediyorsa, kendi çocuğunu ne kadar seveceğini hayal bile edemiyorum.

"Doğal yetenek gerçek bir şeydir."

"Sence de öyle miydi?"

"Evet ama öyle olmasaydı bile babam, alışkanlık haline gelene kadar pratik yapmamı sağlardı."

Ashlyn yeğenine bakmayı bırakıp bana döndü. Alexandra yatak odanızın önünde karşıma çıktığında kendimi büyük bir aptal gibi hissettim. Bana sürtük dedi. Ve tam olarak böyle hissettim - aptal, sarhoş bir sürtük. Çünkü bir erkekle tanıştıktan sadece saatler sonra yatan o değil mi? Fahişeler mi?"

"Bakireydin Ashlyn. fahişe değil." Alexandra beyzbol takımını becerdi. Herkese sürtük demek için çok yer var.

"Beni ne etiketlerse etiketlesin, senin başka biri olduğuna inanarak oradan ayrıldım - bir yalancı, bir dolandırıcı, bir pislik. Sayısız kızla yatağa girip çıkan, onlardan alabileceğin her şey için onları kullanan bir adam."

Kabul ettiğimden daha fazla kızla birlikte oldum ve bu bir noktada yapmamız gereken bir konuşma ama şimdi değil. Beni buraya tamamen farklı bir şey için getirdi.

"Senin korkunç bir adam olduğunu sanıyordum."

Ashlyn'in onunla yatmak için onu kullanan bir sık kafalı olduğuma inandığını düşünmek kalbimi kırıyor. Alexandra ona bu yalanları söylediğinde çok incinmiş olmalı.

Devam ediyor, "İşler olduğu gibi gittiği için ne kadar üzgün olduğumu asla bilemezsiniz. Bunca yıldır birlikte olmalıydık."

Ashlyn tekrar Jacob'a baktı. "Ona bak, Owen. Gerçekten iyi bak ve seni neden buraya getirdiğimi kalbinde anlayacaksın. Sözleri söylemek zorunda kalmayacağım."

Bitirdiğinde her şey bir anlam ifade edecek sanırım ama şu anda kafamı karıştırıyor. Sığınaktaki diğer çocuklar saçmalıyor ama Jacob değil. Elinde bir top yuvarlarken takım arkadaşının sopasını izlerken çitin yanında duruyor. Bu kadar genç bir çocuk için çok ciddi.

"Jacob, Garrett'tan sonra güvertedesin, o yüzden devam et ve kaskını tak ve sopanı al."

Ashlyn'i fark ettiğinde dönüp sırtıttı. "Hey, eve koşan vurucu. Onu benim için parkın dışına atar mısın?"

Başını sallarken soluk mavi gözleri büyüyor. "Elbette ben." Kendine güvenen küçük adam sadece dört yaşında.

Ona bak, Owen. Gerçekten iyi bak ve seni neden buraya getirdiğimi kalbinde anlayacaksın. Sözleri söylemek zorunda kalmayacağım.

Ona bakmam gerektiğini söylüyor. Neden bilmiyorum ama onun için çok önemli olduğu için dediğini yapıyorum.

Oğlan uzun boylu, zayıf ve koyu renk saçlı. Sopasına uzanıyor ve yılın zamanına rağmen ne kadar bronzlaştığını fark etmeden edemiyorum. Çoğu insan bu rengi yaz ortasına kadar açmaz. Bu güneşten gelmedi. Bu doğal. Biliyorum çünkü ten rengim aynı.

Yukarı bakıyor, beni inceliyor. Göz teması kuruyoruz ve o zaman görüyorum. Beni buraya getirmesinin nedeni. Jacob'a bakmamı istemesinin nedeni. Uzun, kalın kirpiklerle çevrelenmiş soluk mavi küreler.

Şunlar. var. Benim. gözler .

Eğilip kendimin küçük versiyonuna bakarken kendimi tutmak için sağlam elimle çiti kavradım. Vurmak için ayağa kalkarken gözlerimi ondan alamıyorum. O solak - tıpkı benim gibi.

Oğlum olabileceğini düşünerek sonuca varıyor muyum? *Oğlumuz?*

Öyle düşünmüyorum. Beni neden buraya getirdiğini kalbimde bileceğimi söyledi. Ve yaparım. Yakup bizim. "O benim gözlerime sahip."

"Jacob'da her şeyiniz var. O benim gibisi yok."

İşte burada. Onayla. O benim.

"Onunla tanışmak istiyorum." Şimdi. Tam bu saniye.

"Yapabilirsiniz. Ne zaman hazırsan sorun yok."

O anlamıyor. Onunla geçirdiğim ilk dört yılı çoktan kaybettim. Bir saniye daha kaybetmek istemiyorum. "Bu akşam. beklemiyorum."

"Seni onunla nasıl tanıştırmamı istersin? İlişki, yani."

Dört yaşında ve bunu duymaya hiç hazır değil ama onun hayatına benden başka biri olarak dahil edilme düşüncesine katlanamıyorum. "Ona babası olduğumu söylemeni istiyorum." Bunun onun yaşındaki bir çocuğa ne kadar resmi gelebileceğini düşünüyorum. Neredeyse soğuk ve robotik. "Numara. Jacob'a babası olduğumu söylemeni istiyorum."

Jacob savruluyor ve topu sahanın derinliklerine gönderiyor. O haklı. O bir doğaldır. Aynı benim gibi.

Ashlyn'in gözleri tekrar yaşarır. "Bundan emin olmana ihtiyacım var, Owen. Rol sana uymazsa, hayatına girip birkaç ay sonra kefaletle gitmene izin veremem."

Benden kurtulacağını düşünüyorsa aklını kaçırmış demektir. "Hiçbir yere gitmiyorum. Kalmak için onun hayatındayım. Ve senin de."

Tuttuğu gözyaşları yüzünden aşağı süzülüyor. "Benden nefret etmiyor musun?"

Öfkem, mutluluğum tarafından tamamen gölgeleniyor. "Bana ondan bahsetmediğin için çok kızgıyım. Hatta seni dizimin üstüne koyup kan kırmızı olana kadar kıcına şaplak atabilirim. Ama şu anda sadece oğlumla tanışmak istiyorum."

"Jacob'la tanışmanı istiyorum ama bu olmadan önce her şeyi konuşmamız ve ayrıntıları halletmemiz gerekiyor."

Bu adil değil. Tüm kontrol onda ve bende yok. "Hadi Ashlyn. Çocuğumu önümde sallayıp sonra da onunla tanışmama izin veremezsiniz."

"Yapacaksın ama önce bazı şeyleri halletmemiz gerekiyor. Konuşmak için benim yerime gidebiliriz. Maçtan sonra ailemden onu dondurma yemeye götürmelerini isteyeceğim, böylece biraz daha zamanımız olacak. Onu birazdan eve getirecekler. Yemin ederim onu bu gece göreceksin."

Ashlyn'in haklı olduğunu biliyorum. Sağlam bir ebeveynlik stratejisine sahip olmak, yapılacak sorumlu şeydir. Jacob'ın annesi ve babasının bu işi nasıl yürüteceğimize dair bir planı olduğunu görmesi gerekiyor. Şu anda yapabileceğimiz en büyük hata, beni onun hayatıyla tanıştırmak ve ne yapacağımız hakkında hiçbir fikrimizin olmadığını anlamasını sağlamak.

Üçüncü kalede duran oğluma bakıyorum. Gidip ondan ayrılmak istemiyorum. Yanlış geliyor - onu terk etmeyi seçiyormuşum gibi. "TAMAM. Ama gitmeden önce bu koşuda gol attığını görmek istiyorum."

Çite yaslanıp teli tutuyorum. Korkarım yapmazsam bulut dokuza uçacağım.

Bir oğlum var. Onunla ilgili her şey tıpkı benim gibi. Ve o benim küçük dostum olacak.

Bu kadar mutlu olabileceğimi bilmiyordum.

Bölüm 6

Ashlyn Çoban

RAĞMEN , söyleyeceği şeylerden çok korkuyorum. Deli gibi deli olduğunu kabul etti ve olmaya her hakkı var. Durum tersine dönerse yaptığım şey için beni affedebileceğimden emin değilim.

"Özür dilerim Owen." Göğsümdeki derin ağrı neredeyse boğuluyor. Bunu ben yaptım. Oğlumun hayatında bir babası olmamasının sebebi benim. Owen'ın Jacob'ın hayatının ilk yıllarını kaçırmamasının sebebi benim. Onunla asla o vakit geçiremeyecek. Sonsuza dek gitti.

İçimden hızla akan suçluluk seli beni bir arada tutan barajı patlatıyor ve gözyaşlarına teslim olmaktan başka seçeneğim yok. "Seni bulmaya gelmediğim için... kendimden nefret ediyorum."

Owen kanepede kayıyor ve beni kollarına çekiyor. "Doğru. Bana gelmeliydin. Onu bilmeye hakkım vardı ama hiçbir şekilde beni incitmek için yaptığa inanmıyorum. Kararınız, bir annenin çocuğunu koruma arzusundan kaynaklandı. Oğlumuzu sevmek ve koruma şeklinde gurur duyuyorum. Sen harika bir annesin ve o sana sahip olduğu için çok şanslı."

Geri çekilip çenemi tuttu ve ona bakmam için beni zorladı. "Geçmişin değiştirilemeyecek şeyleri suçlamakla ilgilenmiyorum. Jacob ile birlikte ebeveynlik yapma konusunda nasıl ilerleyeceğimiz hakkında konuşmak istiyorum. Şu anda benim için önemli olan tek şey bu."

Yardımcı ebeveynlik. Gözaltı. Paylaşım. Ben oğlum kimseye teslim etmek zorunda kalmadım. Doğduğu günden beri yirmi dört/yedi benimle birlikte. "Jacob benden hiç uzaklaşmadı."

"Artık senden uzakta."

"Ama o benim ailemle birlikte." Tamamen farklı. Onlarla birlikteyken nerede olduğunu her zaman bilirim. Tanımadığım insanlarla muhatap olmuyor.

"Ve benimleyken, babasının yanında olacak. Onu güvende tutacağıma güvenebilirsiniz Ash."

Bunca zamandır ona sahiptim ve bu Owen ya da Jacob için adil olmasa da, onu günlerce teslim etme düşüncesi beni öldürüyor. Ama mantıklı olmalıyım. Bunu Owen'a borçluyum. "Ortak velayet istiyor musunuz?"

"Aklımda tamamen farklı bir şey var."

Aman Tanrım. Tam velayet mi istiyor? "Lütfen Owen. Ondan uzak kalamam."

"Ben de ondan uzak kalmak istemiyorum. Benden onu iki haftada bir sadece birkaç gün görmemi istemem adil değil. Ayda dört gün, Ash. Bu yeterli değil."

"Bunu sana yapmam." Ve umarım bunu bana yapmaz.

"İkimiz de ondan uzak olmak istemiyoruz, bu yüzden tek bir çözüm görüyorum. Evlen benimle Ash."

Duymayı beklediğim şey değildi. "N-ne?"

"Biliyorum. Çıkmadan evlenmek delilik. Ama kahretsin bebeğim, bir çocuğumuz var. Hemen hemen her şeyi düzensiz yaptık, neden evlilik de olmasın?"

"Çünkü evlilik çok kalıcı. Hafife alınmaması gereken ciddi bir taahhüt."

"Ebeveyn olmak daha da kalıcıdır. Bunu zaten hayatımızın geri kalanında birlikte yapacağız."

"İnsanlar, evli olmadan her zaman çocuklara eş-ebeveynlik yaparlar." Elbette ideal değil ama işe yarıyor.

"Ama ben seninle evlenmek istiyorum." Dudaklarını boynumdan aşağı hareket ettirmeden önce yüzümün kenarını öptü ve parmaklarını saçlarıma geçirdi. "Jacob seni sonsuza kadar bana bağlıyor. Benden asla kurtulamazsın."

"Senden kurtulmak istemiyorum." Özellikle de böyle boynumu öptüğünde.

Ashlyn, her gece seninle aynı yatağı paylaşmak istiyorum. Her sabah senin yanında uyanmak istiyorum." Beni kendine doğru çekiyor ve kulak mememi ağzına emiyor.

"Şu anda benimle aynı yatağı paylaşmaya razı olur musun?"

"Buna uzlaşma diyebileceğimi hiç sanmıyorum."

Elini tutup koridordan yatak odama götürüyorum. Duvarda sıralanmış Jacob'ın bebeklik resimlerini görünce durur. Yeni doğan hastane resmine dokunmak için uzanıyor. "Keşke o doğduğunda yanında olsaydım."

Ben de yaptım. Ne kadar kötü olduğunu asla bilemeyecek. "Üzgünüm. Keşke sana o özel anı yaşatabilseydim."

Başımın üstünü öpüyor. "Önemli değil. Diğer anlarımıza sahip olduğunuzda bana özel anlar yaşatacaksınız."

Diğerlerimiz. Bu beni çok korkutmalı ama değil. Ona daha fazla çocuk vermek istiyorum. "Hadi. Hadi gidip bebek yapma alıştırması yapalım."

Yatağın yanında durduk, o arkamda duruyordu. Boşta kalan kolu boynumun arkasını ve yan tarafını öperken kıvrılıyor. Tüylerim diken diken oluyor anında cildimde. Her gün istediğim şey bu. O. Bu.

Başımın üstüne uzandım ve kıcımlı horozuna sürterek ona yaslanırken boynunun arkasını kavradım.

"Bunu yapmaya devam edersen, seni planladığından çok daha erken bir zamanda kıcımdan sikeceğim."

Korkmuyorum. "Kıçım senin. Her parçam sana ait. Bana dokunabilir ve beni istediğin gibi sikebilirsin."

"Cinsel deneyimi çok az olan biri için cesur sözler." Eli göğsümü sıkmak için gömleğimin altında yolunu bulana kadar vücudumda dolaştı. "Sana sahip olan tek erkek olduğum için ne kadar mutlu olduğumu bilemezsin."

Sözleri bir kıskançlık dalgası tutuşturuyor. "Ama sana sahip olan tek kadın ben değilim." Sanırım birçoğundan biriyim.

Boynumu öpmeyi bıraktı ve beni yüz yüze gelecek şekilde çevirdi. "Başka bir şey değilse bile, bu konuda net olun. Kalbime sahip olan tek kişi sensin. O parçam sana ayrılmış. Önemli olan tek kişi sensin. Seni seviyorum Ashlyn."

"Ben de seni seviyorum."

Bir elini yüzüme koyuyor ve gözlerime bakıyor. "Çok muhteşemsin. Benim olduğuna inanamıyorum."

Orada gördüğüm ifade bana bilmem gereken her şeyi anlatıyor. Bu adam, ona yaptığım tüm yanlışlara rağmen beni affediyor. O beni seviyor.

"Bu sefer beni soymak için izin aldın." T-shirtümün kenarını kavrayarak yukarı çekip başımın üzerinden geçirdim. Daha sonra şortuma geçme niyetim var ama Owen dantel kaplı göğsüme dokunmak için öne çıktığında beni durdurdu.

"Çok seksi."

Başparmağını meme ucuma sürterek dantelden dışarı çıkmasını sağladı. "Jacob'u sen mi emzirdin?"

Başımla onayladım. "On aylık olana kadar."

"İyi. Ben de bunu isterdim."

İkimiz de bundan bahsetmiyoruz ama zamanımızın sınırlı olduğunu biliyoruz. Ailem ve Jacob birazdan burada olacaklar bu yüzden o meme ucuma özel ilgi gösterirken ben de şortumu ve külotumu çıkarmaya çalışıyorum.

Göğsümü serbest bıraktı ve ayakkabılarını çıkarırken tek eliyle şortunu itti. "Yetişmem gerek."

"Bunu aldım." Parmaklarımı şortunun bandına sokup aşağı doğru ittim. Onu gömleğinden çıkarmak o kadar kolay değil ama uğraşmaya değer.

Tanrım, Owen çok güzel. Açgözlü gözlerimi onun kaslı göğsünden alamıyorum. Yalamak istiyorum ve belindeki o lanet V, iyi asılı horozunu işaret ediyor.

Kolumu kavradı ve sırtımı yatağa çevirecek şekilde beni çevirdi. "Kenarda otur. Söz verdiğim gibi adımı haykırana kadar amını yemek istiyorum."

Ah lanet olsun.

Ben otururken o dizlerinin üstüne gider ve kığım yatağın kenarına yakın olacak şekilde pozisyon alır. Bacaklarımın arasında karıncalanırken bacaklarımı genişçe açarak vücuduma tam erişim sağladım. Bu gece hepsini içimde istiyorum. Onun dili. Parmakları. Onun horoz.

Bir sonraki hamlesini tahmin ederken nefesim nefes nefese kesildi. "Güzel bir amın var, hepsi pembe, ihtiyaç ve arzuyla parlıyor."

Parmağını kaygan merkezimden aşağı kaydırıyor ve yavaş, dolambaçlı bir vuruşla bir kez geri çıkıyor. "Lanet olası. çok ıslaksın."

Burnunu yarığımın üstünde ileri geri sürüyor ve yüzünü bacaklarımın arasına sokmak istiyorum. Ben gelmek istiyorum. Gelmen gerek. "Mmm. Çok güzel kokuyorsun."

Elimi başının üstüne koydum ve ittim. "Lütfen... Owen. Ölüyorum. Çok fena gelmem lazım."

"Seninle ilgileneceğim bebeğim." Dilini dümdüz merkezime dayadı ve ağır çekimde yukarı doğru kaydırды, yukarı doğru her süpürmede klitorisime vurdu. "Tadın çok tatlı Ash."

Başımı yataktan kaldırdım ve kafasının bacaklarımın arasında sallandığını gördüm. Ah lanet olsun. Bu sıcak.

Klitimi ısırdığında parmakları içimde kayıyor ve sonra ağzının emişiyle onu çekiyor. O hiç nazik değil. "Ah lanet olsun Owen. Bu çok iyi hissettiriyor."

Bir orgazmın ilk, karıncalanma hissi başlar. Bu daha uzun sürsün diye onları bastırmak istiyorum ama dünyayı paramparça eden çırpınışlara açlık duyuyorum, adını haykırırken ayak parmaklarımı kıvracağından eminim.

Parmaklarımı saçlarına geçirdim ve ağzının altında kıvrılırken üstünü yumrukladım. Owen klitorisimi sertçe emiyor ve parmaklarının hareketini yavaşlatıyor. Her hareket metodiktir. Kasten, kasıtlı, planlı. Ve tüm bunlar bana zevk vermek ve boşaldığımda adını haykırmamı sağlamakla ilgili.

Saçını bıraktım ve yorganı yumruklamak için başımın üzerinden uzandım. Klitorisimde ağzının ritmik çekişini hissettiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Emme. Parmaklarının vuruşu. Kombinasyon her an beni uçurumun kenarına itecek.

"Ahh... ohh." Ağzımdan gelen sesler, alt karnımda olacaklara hazırlanırken sıcak tüyler atarken, çoğunlukla tutarsız bir gevezelik gibi geliyor.

Onun altında kıvranıyorum ve sonra amımı ağzına karşı sallıyorum. Onun beni yediği kadar ben de yüzünü beceriyorum. Takım çalışması - yabancı bulmaması gereken bir şey.

Vücudum aynı anda gerilir ve gevşer. İkisinin birlikte olması mantıklı değil, Temmuz'daki karla aynı.

Ufukta bir orgazm patlaması olan, tüylerimi diken diken eden his dalgaları kedimin içinde derinlere iniyor. Ve pelvisimdeki ritmik çırpınmalar başladığında ağzımdan inilti, inilti ve nefes nefese kalma kasırgası çıkıyor. "Ah lanet olsun Owen. O... wen, çok zor geliyorum."

Gözlerimi kapatıyorum ve içimdeki ritmik seğirmeye, yüzümdeki nabız atışına, göğsüme yayılan sıcak kızarmaya teslim oluyorum.

Ritmik kasılmalar durduğunda tamamen bitkin ve kemiksizim. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum bebeğim." Yerden kalkıp üzerimde gezinmeden önce uyluğumun içini öpüyor.

Yüz yüzeyiz ve o kadar şaşkınlık ki, gözlerine odaklanmak için birkaç kez göz kırpmam gerekiyor. Bu güzel soluk mavi gözler ve koyu kirpikler beni o gece ona çeken şeydi.

Uzanıp parmak uçlarımı kirli çenesinde gezdiriyorum. "Bu çok iyiydi. İyiliğini iade etmemi ister misin?"

"Başka zaman. Şu anda, sikimi senin o sıkı küçük amının içinde istiyorum." Bacaklarını benimkini ayırmak için kullanıyor ve sert horozunu sularıma sürüyor.

Tek bir yumuşak hareketle içime girdi—sert. Özellikle o incinmiş omzuyla, hamlesinin arkasında böyle bir güç beklemiyordum ama bunun onu biraz olsun geride tutmasına izin vermiyorum.

Kasıtlı boş zamanlarla geri çekilir. İçimden tamamen çıkacakmış gibi geliyor ama sonra daha da fazla hakimiyetle, daha fazla güçle tekrar itiyor. Adımları yavaş ama her vuruşu bilinçli ve oh çok güçlü.

Yüzünü boynuma gömdü ve inledi. Beni derinden itiyor, spazm yaptığında sabit tutuyor, beni boşalmasıyla dolduruyor. "Belki bir dahaki sefere bana bir kız verirsin."

Owen bacaklarımın arasında tamamen gevşek, horozu hala içimde. "Bebek yapma suyum işe yaramadan dışarı sızmasın diye bir dakikalığına mantarı yerinde bırakıyorum."

"Beni bilerek hamile bırakmaya mı çalışıyorsun?" Pervasız olmak başka bir şey ama bu tamamen başka bir şey.

"Belki."

Bu konuda bir belki olduğunu düşünmüyorum. "Bunu yapmak zorunda değilsin, biliyorsun değil mi? Jacob aracılığıyla zaten sonsuza kadar birbirimize bağlıyız."

"Olmak istediğim gibi değil." Boynumun kenarını öpüyor. "Seni benimle evlenmen için tuzağa düşürmek istiyorum."

"Çılgınsın. Bir bebeğin ne kadar çalıştığı hakkında hiçbir fikrin yok. Bilseydin, içimdeki tüm o boşalmayı emmek için bir Shop-Vac kullanıyor olurdun."

Başını omzumdan kaldırdı ve bacaklarımın arasına diz çökecek şekilde hareket etti. Avucunu karnıma yaslıyor ve ardından parmaklarını alt karnımın üzerinde gezdiriyor. "Orada senin içinde olduğuna inanamıyorum. Bedenin onu taşıdı ve ona hayat verdi. Onu dışarı ittiğinde canı acıdı mı?"

"Kalp atışı düştü, bu yüzden acil sezaryen yapmak zorunda kaldılar. Onu dışarı itme şansım olmadı."

Yaramı buldu ve parmaklarını yaranın üzerinde gezdirdi. "Neredeyse ölüyordun ve ben orada değildim. Onu asla tanımazdım. Muhtemelen varlığından hiç haberi olmadı."

Hepsi doğru ifadeler. Ve hepsi benim suçum olacaktı. "Üzgünüm."

"Bu bir daha asla olmayacak. Bir dahaki sefere orada olacağım."

"Her şeyin bir parçası olacaksın. Söz veriyorum."

Yanıma uzanıyor ve parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor. "Seni seviyorum Ash. Sen benim oğlumun annesisin. Benimle evlen ve sana daha fazla bebek koymama izin ver."

Bahse girerim maaşım zaten vardır.

Owen'in karısı olmak istiyorum. Diğer çocuklarının annesi olmak istiyorum. "Evet, seninle evleneceğim ve içime daha fazla bebek koymana izin vereceğim."

Owen Bliss'in fotoğrafı. Geçmişim. Hediye. Benim geleceğim.

"Göbek adın nedir?"

"Wesley."

Düzeltilme: Owen Wesley Bliss. Geçmişim. Hediye. Benim geleceğim.

Bölüm 7

Owen Mutluluk

JACOB, Ashlyn'in kucağında oturuyor, kolları onu koruyucu bir şekilde sarıyor. Onu güvende hissettirmek. O çok iyi bir anne. O gece tanıştığımızda onun hakkında bunu bilmemin hiçbir yolu yoktu. Onu çocuğumun annesi yaptığını bilmenin hiçbir yolu yoktu.

Ben çok şanslıyım. İşler çok daha farklı gidebilirdi.

Ashlyn'in seksi olduğunu düşünmüştüm ama aynı zamanda ondan anında hoşlandım. Çok fazla. O kadar ki ona karşı umursamaz davrandım. Birlikte pervasızdık. Onu işaretlemek istedim. Onu benim yapmak için. Ve bu küçük çocuk sonuçtur. Ashlyn'in bir parçası, benim bir parçam - ama çoğunlukla benim. Tanrım, onu şimdiden çok seviyorum.

Oğlum bana düşmanmışım gibi bakıyor. Erkeklerin annesinin etrafında olmasına alışık olduğunu sanmıyorum. Geçici olarak beni bu şekilde görmesine razıyım. Bunu, erkeklerin etrafta dolaşmasına alışmasına tercih ederim.

Ashlyn Jacob'a sarılır ve kaburgalarını gıdıklar. "Nana ve babam sana ne tür dondurma aldı?"

"Çikolatalı fıstık ezmesi."

"Mmm, favorim" diye fısıldıyorum. O haklı. Jacob benim her şeye sahip. Yemek tercihlerimiz bile aynı.

"Sen kim olmalısın?" Küçük dostum dört yaşında bile kavgacı. Benden aldığı bir şey daha var.

"Pekala, bu yüzden buradayım. Böylece kim olduğum hakkında konuşabiliriz." Ashlyn'e baktım, onun liderliği ele geçirmesini bekliyordum.

"Bu Owen."

"Benim adım da Owen. Yakup. Owen. Çoban."

Oğlumuza benim adımları verdi. Hemen hemen. Jacob'ın soyadı en kısa zamanda Bliss olarak değiştirilecek.

Bu doğru, dedi Ashlyn. "Göbek adın Owen çünkü sana onun adını verdim. O senin baban."

Jacob bir an beni incelerken başı yana yatırılıyor. Eminim genç zihninde bunun ne anlama geldiğini çözmeye çalışıyor.

Döndü ve Ashlyn'e baktı, kafası karışmış görünüyordu. "Babam olmadığını söylemiştin."

"Yanılmışım bebeğim. Çok, çok yanlış. Bir baban var ve seni çok seviyor. Hayatında olmak istiyor."

Jacob tekrar bana bakmak için döndü ama hiçbir şey söylemedi.

"Bunun hakkında nasıl hissediyorsun?" Bu çocuğun ağzından çıkacaklara karşı kendimi hazırlayarak soruyorum. Her şey olabilir ama umarım benimle bir ilişkiye açık olur.

"Hep bir baba istedim."

Ayağa kalkıp kanepeye gittim, böylece onunla Ashlyn'in yanına oturabildim. "Biliyor musun Yakup? Hep bir oğlum olsun istemişimdir. Ve şimdi bir tanesine sahip

olduğum için çok mutluyum. Sen." Bu çocuk ve annesi benim için dünyalar demek. "Sana sarılırsam sorun olur mu?"

Ashlyn'e onay için bakıyor ve bu benim ona bir yabancından başka bir şey olmadığını hatırlatıyor. "O senin baban Jacob. Ona sarılabilirsin."

Kısa bir kucaklama için eğilmesini bekledim ama ayağa kalkıp kucağıma oturmak için geldi. Kolumu ona doladım ve onu sıkıca tuttum. Beyzbol oynayan terli küçük bir çocuk gibi kokuyor. "Henüz bilmiyorsun ama benim küçük dostum olacaksın."

"Tekrar görüşeceğiz?"

"Doğru. Beni her zaman göreceksin. Her gün." Ona planlarımızı anlatmak için beklemenin anlamı yok.

"Jacob, baban ve ben birbirimizi çok seviyoruz. Benden onunla evlenmemi istedi ve ben de evet dedim. Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun?"

Omuz silkiyor. "Öpüşüp el ele mi tutacaksın?"

Ashlyn gülümser. "Evet, öpüşüp el ele tutuşacağız ama bundan çok daha fazlası. Hepimiz aynı evde yaşayacağız ve o ve ben her gece aynı yatakta yatacağız. Odadaki büyük boy yatağında uyuyacaksın."

"Kötü rüyalar görürsem yine de yatağına gelebilir miyim?"

"Elbette yapabilirsin bebeğim."

"TAMAM."

TAMAM? Aynen böyle?

"Sormak istediğin bir soru var mı? Açıklamamız gereken bir şey var mı? Bize söylemek istediğin bir şey var mı?" Ashlyn'in annelik tonunu seviyorum.

Jacob sapanımı inceliyor. "Koluna ne oldu?"

Sanırım bu, hayatındaki ani ortaya çıkışım tarafından tamamen travmatize edilmesi konusunda endişelenmeyi bırakabileceğimizin bir işareti.

"Hızlı bir top atarken omzumu incittim."

Gözleri genişliyor. "Hızlı bir top atabilir misin?"

"Tabiki yapabilirim." En azından, umarım bu yara iyileştikten sonra yapabilirim. "Beyzbol hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyorum çünkü ben bir koçum. Ve diğer büyükbabanız olan babam da beyzbol koçuydu. O bana öğretti ve şimdi ikimiz de sana öğreteceğiz."

Ailemin Jacob'la tanışmasını sabırsızlıkla bekliyorum. Yeğenim yoldayken, annem ve babam aynı ay içinde iki torun sahibi olacaklar.

"Benimle Oynar mısın?" Jacob çok heyecanlı görünüyor.

"Tatlım, babanın kolu yaralı. Daha yeni ameliyat oldu, şu an yapamıyor."

Muhtemelen yapmamalıyım ama oğlumla top oynamak istiyorum. İlk sorduğunda hayır diyerek onu hayal kırıklığına uğratamam, bu yüzden sağ kolumu kaldırdım. "Bunu kullanabilirim." Dört yaşında. İyi bir atış olup olmadığını bilmeyecek.

"Ameliyattan sadece bir gün sonrasın. Sakinleşmek için kanepede olmalısın. " Eminim Ashlyn'i aşağılayıp sonra onu becermek kolaya kaçmak anlamına gelmez.

Dört yaşındaki bir çocuğun zihninde bu, masalsi bir anmış gibi hissediyorum. Onu hayal kırıklığına uğratmayacağım. "Bu, ilişkimizde çok önemli bir zaman. Bunu onun için yapmak istiyorum. Bunun gerçekten önemli olduğunu düşünüyorum."

Ashlyn iç çekiyor. "Tamam ama lütfen onu etkilemeye çalışırken omzunu incitme."

"Merak etme. yapmayacağım. Bu gece seni etkilemek için yapmak istediğim çok fazla şey var."

Bu gece nişanlığının sıkı bakire kıcını talep ediyorum. Ve onu sevecek.

birkaç saniyede bir beni ÖPMEYİ BIRAKIP YATAK ODASININ KAPISINA BAKIYOR. Bu kadar. kapatıyorum. Ve kilitle.

Geri çekilip yataktan çıkıyorum.

"Nereye gidiyorsun?"

"Kapıyı kapatıyorum, böylece kedi devriyesi her an dışarı fırlayacakmış gibi onu izlemeyi bırakacaksın."

"Ama ya kötü bir rüyadan uyanıp bana seslenirse ve onu duyamazsam?"

"O iyi, Ash." Bundan memnun olmadığını görebiliyorum. "Ama seni daha iyi hissettirecek mi onu kontrol edeceğim."

"Lütfen."

Jacob'ın odasına giriyorum ve tam beklediğim gibi nefesleri derin ve eşit. Küçük dostum derin bir uykuda.

"Seni seviyorum oğlum." Alnına bir öpücük konduruyorum ve kıpırdamıyor. Çocuk yıpranmış. Her zamanki yatma saatinden bir saat sonra vuruş çalışması yaptık.

Ashlyn'in yatak odasına dönüp kapıyı arkamdan kapatıyorum. "O iyi. Soğuk çarptı."

Düğmeye bastığımda kilit yüksek sesle açılıyor.

"Owen..."

"Hayır Ashlyn. Senden duyduğum tek kelime, sert bir şekilde sikilmen ya da amının yedirilmesiyle ilgili olsa daha iyi." Şortumun beline bastırıyorum. "O çarşafın altında çıplak değilsen, bir an önce oraya gitsen iyi olur."

Çarşafı geri atıyor ve tek gördüğüm deri. "İyi bir kız."

Yatağın kenarında duruyorum. "Buraya gel." Ayakta sikişmek için en sevdiğim pozisyon değil ama kolumda bu lanet askı varken en kolayı.

"O iyi, şimdi sadece bana konsantre olabilir misin?"

"Evet."

"İyi." Boynunun arkasını tutuyorum ve onu yakınına çekiyorum, tıpkı kıcına sahip çıkacakmışım gibi ağzına sahip çıkıyorum.

Elleri omuzlarıma çıkıyor ve unutup ameliyat bölgeme dokunduğunda tıslıyorum. "Bok. Afedersiniz."

"Önemli değil."

Elimi bacaklarının arasına kaydurdum ve daha fazla özür dilemek için parmaklarımı amının ıslak yarığından geçirdim. "Islak amını yedikten sonra kıcını becereceğim."

"Owen..."

"Şşş. Buna bayılacaksın, Ash. Yemin ederim senin için iyi olacağım ama önce senin gelmeni istiyorum." Boynundan öpüyorum. "Seni nasıl konumlandırıdığımı biliyorsun."

O kenarda kıcıyla sırt üstü yatar. "Mükemmel."

Bacakları genişçe ayrılmış, bana onu sunuyor. Onu seviyorum. Bunca zaman onsuz nasıl yaşadım?

Biliyorum. yaşamıyordum. Sadece mevcut.

Dilimin ilk çırpıntısıyla titriyor. "Ohh, beni buraya getir, Owen."

Ondan akan meyve sularını yalıyorum. *Çok iyi.*

Parmaklarımı içeri itiyorum ve klitorisini emmek için ağzımı kullanırken onları içeri ve dışarı kaydırıyorum. "İşte bu Ash. Kalçanı kaldır ve benimle salla ki roket gibi gelebilesin."

Parmaklarımı amundan çıkardım ve onları yarığından göt deliğine doğru kaydardım. Parmağımı büzülmüş bakire deliğine sürdüğümde geriliyor ve geriliyor. "Sakin ol bebeğim. Şu an sadece ovuyorum. Yerleştirmeden önce söylerim." O geldiğinde parmağımı kıcına sokmak istiyorum. Onun içinde benim sikimle birlikte patladığında nasıl olacağına dair küçük bir tada sahip olmasını istiyorum.

Nefes nefese kalıyor, bu yüzden orgazmının çok geride olmadığını biliyorum. "Bir parmağımı içeri sokacağım. Garip gelebilir ama acıtmayacak."

"TAMAM."

İlk parmağımı soktuğumda kısa bir süre sıkışıyor ama klitorisini daha sert emdiğimde çabucak rahatlıyor. "İyi hissetmek?"

"Mmm-hmm."

Yavaşça içeri ve dışarı ittim. "Çok iyi gidiyorsun bebeğim. Şimdi sana iki tane vereceğim."

Kısa bir süre gerilir ve sonra tekrar gevşer. "Beğendin mi?"

"Mmm-hmm." Yapmalı. Bana gerçek kelimelerle cevap bile veremiyor.

"İyi. Anal oyun orgazmını deneyimlemenin zamanı geldi."

Klitini ısırıp emerken parmaklarımı sıkı deliğine sokup çıkardım. Titreme başladığında sırtı kavisli ve tüm vücudu geriliyor. Daha sert emiyor ve daha hızlı itiyorum. "Ahh... ah. O... wen. Aman Tanrım, Owen."

Vücudu titrediğinde saçlarının tepesini kavradı. Parmaklarım kıcında olmasına rağmen rahminin ritmik olarak çırpındığını hissedebiliyorum. "İşte bu bebeğim. Benim için zor gel."

"Owen. Bu..." Cümlesini bitirmedi.

Hemen yanına gelip ağzını öpüyorum. "Bunun için bir kelime bulamıyorum, ha? Bunun anti-anal olmadığının iyiye işaret olduğunu farz edeceğim."

"Oraya bulaşmanı isteyeceğimi düşünmemiştim ama anal karşıtı olmadığımı söylemenin güvenli olduğunu düşünüyorum."

"İyi. Çünkü gerçekten kıcını sikmek istiyorum. Kayganlaştırıcın var mı?"

"Senden başka hiçbir erkekle yatmadım, ne düşünüyorsun?"

"Sanırım bunu söylemeni duymak hoşuma gidiyor. Ve bence az önce gelmen iyi bir şey, çatlağından aşağı damlıyor."

Ben benim horoz kavramak ve onun cum aracılığıyla ucu ovmak. "Merak etme Ash bebeğim. Bunu senin için çok iyi yapacağım."

Kaşları kırıştı. "Beni köpek tarzı istemiyor musun?"

"Bu sefer değil ama kolumu tekrar kullanabileceğim zaman yapacağım. İyice dvebilmek için parmaklarımı o sulu kıçına sokmak isteyeceğim."

Dizinin üstünü öpüyorum. "Hazır?"

"Eğer sen." Sözleri inandırıcı değil ama ona bunun ikimiz için de ne kadar iyi olabileceğini göstereceğim.

"Sana söylemeden hiçbir Şey yapmayacağım." Bu sikiŐmekten farklı. ylece atlayıp hızla uzaklaŐmaya başlayamam yoksa ikinci kez yanına yaklaŐmama asla izin vermez. Ve Şimdiden bu dar deliği tekrar becermeyi çok isteyeceğimi biliyorum.

"Sadece nefes al ve rahatla bebeğim. Ben sadece konumlanıyorum. Henüz girmiyor."

Derin bir nefes alır ve yavaŐca nefes verir. "TAMAM. Onu rahatlatıyorum."

Aynı anda ona ne yaptığımı söylerken itip geri çekildim. "Daha kısa vuruŐlarla sallanıyorum. Böyle daha kolay girecek. Nasıl hissettiriyor?"

"İttirdiğinde biraz yanıyor ama ben iyiyim."

Ben onun içine girdikten sonra, O, Tamam'dan çok daha iyi olacak. "Bir Şey olursa söyle."

Başını salladı ve içindeki sıkı halkayı ittiğimde nefesi kesildi. "İindesin?"

"Ben varım. Hâlâ iyi misin?"

"İyiyim. Şimdi daha iyi."

Bacaklarını geri ittim ve biraz daha hızlı hareket ettim, ancak onu kedine vurma Őeklimle eŐleŐmemesine rağmen. "Kıın artık benim. Başka hiçbir erkek onun içinde bu Şekilde olmayacak."

"Sadece senin."

Kalalarını benimkilere karşı sallıyor. "Sanırım kıındaki aletimi seviyorsun."

"Belki biraz."

Bacaklarını ayırıp klitorisini ovuyorum. "Benimle gelmeni istiyorum. Sikimi sıkıŐtırdığınızı ve sahip olduğu her damla için sağdığını hissetmek istiyorum.

Başının üzerinden uzanıyor ve yorganı yumrukluyor. "Omigod. Şimdiden başlıyor. Ve sanki çok derin bir yerden geliyormuŐ gibi geliyor."

"Bu farklı bir orgazm türü Ash. Daha derine." Amcığı titriyor ve vücudu sikimi sıkıca kavrayarak kendi orgazmımın baŐlamasına neden oluyor. "Siktir, Ash. Kahretsin, beni çok sıkıyorsun." Son kez ittiğimde tıslıyorum.

Yataktan kalkıp Ashlyn'in yanına ktm. "Senin amına sahip olan tek kişi bendim. Şimdi, senin kıçına sahip olan tek kişi benim. İkiŐi de benim ve başka hiçbir erkek onlara sahip olmayacak. Söyle."

"Sana aitim. Amım senin. Kıçım senin." Parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor. "Ve kalbim senin. Sonsuza dek."

sonsöz

Owen Mutluluk

"HADİ Yakup. Bunu aldın oğlum." Son vuruş. İki çıkış. Bu meyilli dışarı vur ve şampiyonluk senin olacak.

"Zaman aşımı." Koç Webb tepeye çıkıyor ve konuşurken elini Jacob'ın omzuna koyuyor. Webb adına iyi bir çağrı. Şimdi oğlumun sinirlerini yatıştırmanın zamanı geldi.

Jacob'a dört yaşından beri koçluk yapıyorum. Onun varlığını öğrendiğim günden beri. Babam ve ben ona beyzbol hakkında bildiğimiz her şeyi öğrettik ve işe yarıyor. Tıpkı babası gibi Tennessee'de birinci sınıf atıcı. Şu anda tribünlerde onu izleyen üç gözcü var. Bu şampiyonluğu alırsa, hafta bitmeden büyük teklifler alacak.

"Çiti çevreleyen kızlara bak, Bliss." Ash'in sesi tiksintiyle dolu. "Hepsi dar atletlerle göğüslerini sergiliyor, Jacob'ın onlara bakmasını sağlamaya çalışıyor."

O yanlış değil. Aynı şeyi bana da yapıyorlardı. Zaman ilerliyor ama bazı şeyler asla değişmiyor.

"O kızları umursamıyor tatlım. Bizim oğlan bundan daha zeki. Sırada ne olduğunu biliyor, bu yüzden kafası oyunda." Başka bir şekilde babası gibi. Dikkatimi çekmeye çalışan çit boyunca dizilmiş kızları hiç umursamadım. Önemsediğim tek bir kız vardı ve ben top oynarken o asla çitin önünde durup dikkatimi dağıtmaya çalışıyordu.

"Bu gece o kızları söndürmeye hazır olduklarında umursayacak."

Oğlumuz yakışıklı bir çocuk. Pek çok kızın ona amcık atmaya hazır olacağından şüphem yok. "Bunu tartışamam ama onu doğru yetiştirdik Ash bebeğim. Tek yapabileceğimiz, onun iyi kararlar vermesini ummak."

"O hala çok genç. Yanlış kız onun için bacaklarını açtı diye geleceğini mahvetmesini istemiyorum."

Wesley, Graham ve Scarlet beni duymasınlar diye karımın kulağına fısıldamak için eğildim. "Onun yaşında olduğumuz zamanları düşünecek olursanız, benim için bacaklarınızı açtığınızı ve onun bunun sonucu olduğunu hatırlayacaksınız. Bizim için hiçbir şeyi mahvetmedi. Ve senin doğru kız olduğun ortaya çıktı."

Kulak memesini ısırıp hırladım. "Ve eve gelir gelmez bacaklarını benim için tekrar açmayı planlıyorum, böylece amını yiyip sonra da seni anlamsızca becerebilirim."

Önce çocuklara sonra bana baktı. "Seni emer ve önce anlamsız bir şekilde becermezsem olmaz."

Cehennem, evet. "Onu alayım."

Araba höyüğü terk ediyor ve Jacob yerini alıyor. Şapkasını hafifçe sola çeviriyor ve sonra tekrar ortaya çıkıyor. Eğri topu. İyi seçim. Bu meyilli bir bok için bir eğri topu vuramaz.

Bir sonraki en yaşlıma dirsek atıyorum. "Ağabeyinin az önce ne yaptığını gördün mü, Wes?"

"Eğri topu."

"Doğru oğlum."

Wesley bizim on yedi yaşındaki çocuğumuz. Omuz ameliyatımdan dokuz ay sonra geldi. Ameliyathanedeki iyileşme odamın banyosunda hamile kaldığına eminim.

Doğru. Ashlyn ilk düzüştüğümüzde hamile kaldı, sonra ikincisinde de. Kadın doğurgandır. Sanırım ben de öyleyim.

Graham, Wesley'den iki yıl sonra geldi. Üç kaslı oğlan. Üç beyzbol oyuncusu. Graham doğduktan birkaç yıl sonra tatlı Scarlet hayatımıza girene kadar bebeklerle işimizin bittiğini düşündük. Tamamen sürpriz, ama çok hoş geldiniz. O babasının kızı. Kızım olmadan hayatımı hayal edemiyorum.

Dört farklı yöne giden dört çocuk. Elimiz dolu. Ve kalplerimiz de öyle.

"Striiike," diye sesleniyor ump.

Kahretsin, evet. "İşte bu bebeğim. Bunlardan iki tane daha ve oğlumuz oynamak istediği yeri seçebilir."

Ash bacağıma uzandı. "Kusabileceğimi hissediyorum."

"Tamam bebeğim. Bunu yapacak."

"Numara. Gerçekten kusacak gibi hissediyorum. ateşliyim. Beni bir şeyle havalandırın."

Program kitabını alıp yüzünde ileri geri sallıyorum. Ashlyn'in aniden bu şekilde hasta olmasının tek bir nedeni var. Yanlış anlaşılmasın. Son üç çocuğumuzda gördüm ve Jacob ile aynı olduğunu söyledi. "Hamile misin?" Fısıldıyorum.

"Striiike", ump ikinci kez sesleniyor. Kahretsin, özledim.

Daha çok hayran oluyorum. "Söyle."

"Anne, senin neyin var?" diye soruyor.

Gözlerini kapatıyor ve stadyum koltuğuna yaslanıyor. "Ben iyiyim. Bana gelen sadece sıcaklık ve sinirler."

İlgi odağını Jacob'dan çalmazdı. İşte böyle bir anne.

Eğilip kulağına fısıldadım, "Yalancı. O bakışı biliyorum. Beni kandırdığını bir an bile düşünme. Sen. var. Hamile."

"Sen sadece Jacob'ın son konuşmasını izlemekle ilgilen, bunu sonra konuşuruz." Bu sefer inkar yok. Başka bir bebeği olacak.

Bu nasıl oldu?

Jacob, oyunun son adımı olacağını umduğum şey için duruşunu alırken onu havalandırmaya devam ediyorum. "Hadi oğlum. Bunu yapabilirsin." Ona koçluk yaptığım tüm yıllar, bu meyilliyi ortaya çıkarmak için geldi. Başarılı olur ve hayatı sonsuza dek değişecektir.

"Striiike", ump üçüncü ve son kez sesleniyor.

Oğluma tezahürat yapmak için oturduğum yerden kalkamam . "Jacob yaptı, Ash bebeğim. Bizim oğlan az önce kolej şampiyonluk maçını kazanmak için Tigers'ı vurdu."

Dört yaşından beri bu anın hayalini kuruyordum ama Ashlyn'in beşinci bebeğimizi doğuracağını öğrendikten birkaç dakika sonra bunun olacağını asla hayal etmemiştim. Kırk yaşında. *Kahretsin.*

Tam olarak ne zaman olduğunu biliyorum. O cumartesi öğleden sonra onu belinden yakalayıp yatağa fırlattığımda bütün çocuklar evden çıkmıştı.

Bu am benim, Ash bebeğim. Onu becereceğim ve sonra içine çok sert gireceğim.

Owen Wesley Mutluluk! Eğer bana gelirsen, hamile kalırım. Bana inanmıyorsan saklan ve izle.

Yapmayacaksın bebeğim.

Ben her zaman var.

Bu sefer değil.

Ellerimi karımdan uzak tutamadığım için aldığım şey bu.

Karımı sebepsiz yere sevdiğim için aldığım şey bu.

Pervasız olduğum için aldığım şey bu.

Yazar Notu

Yazımı beğenmeniz en büyük umudum. Hikayeme ayırdığınız zaman için teşekkür ederim... benim sözlerimle... bir parçam için.

Bir inceleme bırakmayı seçerseniz onur duyar ve minnettar olurum.

Indulge'den bir alıntı yapmak için okumaya devam edin .

şımartın

Anna James Bennett

Birinci bölüm

Kalın yasal zarfı Meredith'in gurme mutfağında adanın diğer ucuna fırlatırken iç çekiyorum. Evliliğimin dağıldığının kanıtı, uçurumun kenarına düşmeden önce zar zor sona eriyor. "Bugün itibariyle kesin."

En iyi arkadaşım Meredith ciyaklıyor. "Evet. Bu bir kutlama içkisi gerektirir."

Kutlama kelimesi mutluluk veya neşe anlamına gelir. Benim için durum böyle değil. On iki aylık kocam beni on dokuz yaşında bir çocuk için terk etti. Bir çocuk. Eski öğrencisi.

Pezevenk.

O onun öğrencisiyken hiçbir şey olmadığına yemin ediyor.

Yalancı.

Bunun gerçek aşk olduğunu iddia ediyor.

Mankafalı.

Drake'in Caitlyn ile ilişkisi kısa sürüyor. Evcilik oynamak isteyen olgunlaşmamış bir genç. O kefaletle serbest bırakılmadan önce yeni dairelerinin duvarlarındaki boya kurumaz.

"Bunu özel bir durum için saklıyordum." Ahh. Bir şişe Wittmann Westhofener Morstein Riesling. Her zaman vücut ve doku bakımından zengindir. Benim favorim.

Yudum. Yudum. Meredith üç onstan çok daha fazlasını dökerken şişe gurulduyor. İki parmağını tabana bastırıp sık Carrara mermerinin üzerinden bana doğru kaydırıldığında bardağımın dörtte üçü doldu. Balın, şeftalinin, mangonun ve çiçeklerin özleri burun deliklerimi işgal ettiğinde anında salya akıtıyorum.

Meredith kadehini kaldırıyor ve bana yapmak üzere olduğu kadehi işaret ediyor. "İşte bir hatanın sonuna geldik - Drake Langston'ın gerçekte olduğundan ziyade parlak zırlı bir şövalye - folyo kaplı bir pislik olduğuna dair yanlış anlayışınız."

"Gerçek olduğunu biliyorum." Kuru, meyvemsi iyiliğin ilk yudumunu almadan önce bardağımı onunkine vurdum. Kahretsin, bu iyi bir şey.

"Capone istediğin her şeyi aldığından emin oldu mu?"

Alec Capone, Gürcistan'daki en başarılı boşanma avukatıdır. Böyle bir isimle olmalı. Drake onun mülkiyetinden vazgeçtiğinden beri, Küçük Piç'in velayeti de dahil olmak üzere istediğimden fazlasını aldım. Caitlyn'in alerjisi var." Kedisini üzerime atmasına destansı bir şekilde kızgınlım.

"Küçük adamı tutuyor musun?"

"Karar vermedim." Küçük Piç olarak bilinen Kermit'in bana hiç sevgisi yok. Onu her lokmayla besleyen, her seferinde çöp kutusunu değiştiren, her ziyarette veterinerine götürülen kişi olmam önemli değil, hatta köpük köpüğümün bir kısmını yemekten ölümcül hasta olduğu zaman bile... flop.

"Onu yeniden eve götürmeye karar verirsen bir problemin olmayacak. O güzel. Pek çok kedi sever onu Bengal olduğu için alırdı."

Kermit, Drake'in ödüllü kedisiydi. Bakmak güzel ve hepsi bu. Caitlyn'e çok benziyor.

Küçük Piç'le duygusal bir bağım yok. Bağlanmaya çalıştım ama o dirençli. Bu yüzden onu ele vermeyi düşündüğümde hissettiklerime çok şaşıyorum.

Beni sevmeye direniyor. Tıpkı Drake gibi.

"Adımı geri aldım." En çok istediğim buydu. Bennett. Babamın adı.

Meredith'in alnındaki kırışıklık bir uyarı görevi görüyor. Her zaman ciddi bir şeyin başlangıcıdır. "Bu gazetelerin acılı bir son gibi hissettirdiğini anlıyorum ama bunun nedeni bugünün ne olduğunu gizlemeleri. Yeni bir başlangıç. Grayson ve ben buna yeni bir başlangıç olarak bakmanın senin için önemli olduğunu düşünüyoruz."

Meredith yemek odasına kaybolur ve kıvrıkcık kurdeleyle kaplı ve kağıt mendille dolu bir hediye çantasıyla geri döner.

"Boşanma hediyen. Önce kartı oku."

Zarfı açıp mesajı yüksek sesle okudum. "Boşanma için tebrikler. Ondan nefret ediyorduk."

"Orada sır yok." Meredith ve Grayson'ın Drake'i hor gördüklerini zaten biliyordum.

Su ve limonlu kağıt mendilleri her yöne fırlatarak çantayı yırtıyorum. Konu hediyeleri yırtmaya gelince bir çocuktan daha kötüyüm.

Her bir parçayı çıkarıp tezgahın üzerine koyuyorum. Güneş kremi. Işın yasakları. Buckhead'deki o pahalı butikte arzuladığım gülünç pahalı bikini. Ve prezervatif.

"Sürpriz. Grayson ve ben önümüzdeki ay seni bizimle Jamaika'ya götürüyoruz."

Umm... sadece hayır değil. "Unut gitsin. Olmuyor."

"Ah, oluyor. Zaten iki süit ve uçak biletinizi ayırttık. Birinci sınıf."

Aklını kaçırmış. Ben *o yere gitmiyorum*. "Birini iptal et. Sen ve Grayson ayrı süitler kullanmayı düşünmüyorsunuz."

"İptal edemiyorum. Tesiste Kötü Hafta olduğundan, her iki odanın da tam olarak ödenmesi gerekiyordu. İade yapılmaz."

Bu onun istediğini yapmam için beni suçlama şekli. Parası iade edilmezse evet diyeceğimi düşünüyor. "Bana bunu yaptığın için çok yanılıyorsun."

"Bir kaçışa ihtiyacın var ve aksini asla kabul etmeyeceğini biliyorduk. Kızma."

Ben deli değilim. kızgıyım. Önümüzdeki üç ay için şimdiden planlar yaptım. "Okul yaz tatilindeyken ikinci bir işe giriyorum. Bir işverenin beni işe aldıktan dört hafta sonra bana tatil vermesine imkan yok."

"Belki değil, patronlarınız Meredith ve Grayson Faulkner değilse. Bizim için çalışmaya gelin ve size izin garantisi verelim. Dünyada gidememen için bir sebep kalmayacak."

Doğru. Tüm masrafların karşılandığı bu tatilin bir hedonizm beldesinde bir kaçamak olduğu gerçeğini düşünmedikçe, dünyada hiçbir sebep yok. Korkunç, sınırsız bir seks inzivası.

Ben ne bir hede ne de bir swinger değilim.

Meredith Faulkner dokuzuncu sınıftan beri en iyi arkadaşımdı. Kalın ve ince atlattık. Büyük bir istisna dışında, onunla paylaşmadığımız hiçbir şey yok.

Meredith ve Grayson hedonizm uygular. Sunduğu herhangi bir biçimde zevkin peşinden giderler. Aynı zamanda, birçokları tarafından *yaşam tarzı* olarak bilinen yerel bir topluluğun parçasıdırlar . Onlar swinger. Eş Değiştiriciler.

Teknelerini her ne yüzüyorsa benim için sorun değil. yargılamam. Ama hedonizm ve sallanmak benim işim değil. Sıradan seks yapmıyorum. Sevdiğim bir adamla yakınlığı tercih ederim ve her zaman bağlı bir ilişkinin sınırları içinde.

Bana eski kafalı diyebilirsin ama fiziksel bir bağlantıdan daha fazlasına ihtiyacım var. Yeni tanıştığım biriyle çabucak sevişmek benim fincan çayım değil. Kocam izlerken başka biriyle seks yapmak da değil. Ya da tam tersi.

"Para için endişelenme. Indulge her şey dahil. Bir kuruş kaybetmeyeceksin. "

Nakit sıkıntısı çekiyorum ama Meredith, direnişimin mali durumumla ilgisi olmadığını biliyor. "Hedonizm yapmıyorum ve bir swinger değilim. Indulge'a gidecek işim yok."

"Burası Jamaika, dostum! Hedonizm veya sallanma ile ilgisi olmayan birçok aktivite var." Bana hediye ettiği bikininin üstünü aldı ve gömleğimin üzerine tuttu. "Bununla sahilde ne kadar harika görüneceğini bir düşün."

Gerçeklik dediğim bu cehennemden kaçmaya ihtiyacım olduğunu inkar etmiyorum ama tüm masraflar ödenmiş olsa bile bunun Indulge'da olmasını istemiyorum. "Seni ve Grayson'ı başka insanlarla görmek benim için sorun olacak."

"O zaman yapmamanızı sağlarız."

"Benim için ne tür şeyler olurdu?"

"Dizüstü bilgisayarımı alayım, sana göstereyim."

Indulge web sitesi, klas bir kuruluş gibi görünmesini sağlar. Ama görünüş aldatıcı olabilir. "Beklediğim bu değildi."

"Hedonizm tatil köyleri başka bir şey gibidir. Farklı seviyeler var. Geceliği yüz dolarlık bir işletmeye gidin ve ödediğinizin karşılığını alacaksınız. Indulge tamamen beş yıldızdır, bu yüzden misafirleri için sadece en iyi konaklama ve olanaklardır."

Meredith, sunulan etkinlikler sayfasına gider. Liste çok büyük. "Her zaman şnorkelle yüzmeyi ve tüplü dalışı denemek istediniz."

"Doğru." Drake ve benim bu şeyleri birlikte yapabileceğimiz bir ada balayı istiyordum. Onun yerine beni en son gitmek istediğim yer olan dağlara götürdü çünkü daha ucuzdu.

"Öyle düşünmediğini biliyorum ama bu senin tatilin, Anna James. Havuzlar lüks. Plajlar, şimdiye kadar gördüğünüz en mavi su ile beyazdır. Elinizde tutabileceğiniz tüm alkol ve yiyecekler size verilir. Kaloriler orada sayılmaz."

"Eh, bu her şeyi değiştirir."

"Servis muhteşem. Bu yeni bikiniyle sahilde uzanabilir ve yakışıklı bir kabana çocuğunun size getirdiği içecekleri içebilirsiniz. Bundan kim hoşlanmaz ki?"

Jamaika sahilinde olmanın huzurunu hayal ediyorum. Güneşin tenimi ısıttığını hayal ediyorum. Terden hafifçe parlıyor ama sıcak değilim çünkü esinti güneşten öptüğüm tenime çarptığında beni serinletiyor. İçeri ve dışarı yuvarlanan dalgaların acelesi sabittir. Dünyadaki en sevdiğim ses. Rahatlamak için mükemmel bir tarif.

Güzel hayalim bir fikir tarafından kesintiye uğradı - bir şezlongda güneşlendiğim yerde yanımda duran yaşlı bir çıplak karga. Güneşi kimin engellediğini görmek için bakıyorum ve onun cesur tükürüğü bana bakıyor. "Bir ahababın frank 'n fasulyesini yüzümde istemiyorum."

Meredith kahkahalarla gülüyor. "Düşündüğünüz gibi, erkekler ortalıkta marakas gibi taşaklarını sallamıyorlar."

"Takip edilmeyecek miyim?" Bu beni kızdıırırdı. Ve iyi zamanımı tamamen mahvet.

"Sen güzel bir kadınsın. Teklif edilmemenizin mümkün olduğunu düşünmüyorum."

Hayatımı Barbie'nin gerçek boyutlu versiyonuyla karşılaştırılarak geçirdim. Uzun sarı saçlı, mavi gözlü ama minyon. Beş dörtte, oyuncak bebek gibi bir mil uzunluğunda, ince bacaklarım yok.

Erkeklerin beni çekici bulması konusunda hiçbir zaman sorun yaşamadım. Kendi kocam hariç. Gençleri sevdiğine göre onun için yaşlanmış olmalıyım.

"Yerinde bir politika var ve herkes buna bağlı kalıyor. Söylemeniz gereken tek şey, 'İlginizi takdir ediyorum ama teşekkür etmiyorum'. Bundan sonra seni rahatsız etmeyecekler. Taciz yasaktır. Kurallara uymayan herkes terk edilir."

"Peki ya hayır cevap olarak kabul etmeyen kişiye ne demeli?" Asla başarısız olmaz. Grupta bir tane olacak.

"İndulge'de her zaman evet diyecek biri vardır. İlgisiz insanlarla zamanlarını boşa harcamazlar." Bu mantıklı.

Garaj kapısının kaldırıldığını duyuyorum. "G'nin evi gibi görünüyor."

Meredith kırıları. Üç yıllık evlilik ve hala onun için bir mum gibi yanıyor. Yine de başka bir erkekle seks yapacak. Evlilikleri bir muamma, asla anlayacağımı sanmıyorum.

"Grayson sizinle tatil köyüne gitmem konusunda rahat mı?"

"Bu onun fikriydi. Senin için güzel bir şey yapmak istiyor. Ona izin ver."

G iyi bir arkadaş. Sadık. Koruyucu. Öyle ki, bana ne yaptığını öğrendiğinde Drake'i öldüreceğini düşündüm. Bunun için ona tapıyorum; Köşemde birinin olduğunu bilmek güzeldi.

Grayson garajdan girer ve efendisinden günlük sevişme dozu için umutsuz olan golden retriever tarafından neredeyse ele geçirilir. "Merhaba, Howie. Bugün iyi bir çocuk muydun?"

Hayır, kesinlikle değildi, diye sesleniyor Meredith. "Çamaşır odasına gizlice girdi ve çamaşır sepetinden en sevdiğim külotumu çaldı. Kasıkta koca bir delik çığnedi."

Grayson, Howie'ye kulaklarının arkasına son bir çizik atmadan önce yüksek sesle kıkırdadı.

"Komik değil. Bu haftaki üçüncü çift."

En yakın arkadaşımın kocası gelip yüzünün kenarını öpüyor. Çok sevgi dolu. Normal. Dışarıdan bakan biri, kapalı kapılar ardında yaptıklarını hayal bile edemezdi. "Howie seni ağsız külotla sevdiğimi biliyor."

Meredith nefesini tuttu ve koluna vurdu. "Durmak. Anna James'in önünde böyle şeyler söyleme."

Grayson bana doğru sırıtıyor. O çok yakışıklı. Tapınaklarda grileşen koyu saçlar. Parlak mavi gözler. Meredith'in yerinde olsam onu başka bir kadınla paylaşmaya cesaret edemezdim. "Sevgili karım kesinlikle senin önünde böyle bir şey söylerdi."

Neredeyse haklı. "Numara. Çok daha kötüsünü söylerdi."

Meredith bana göz kırpmıyor. "Kesinlikle yapardım ama sadece yapabildiğim için. Ben onun en iyi arkadaşım."

Grayson tezgahdaki hediye çantasını işaret ediyor. "AJ hediyemizi açtıktan sonra hala sana arkadaş mı diyor?"

kartı alıyorum. "Bunu sevdim. Ve bikini."

Grayson sırıtıyor. "Teklifimiz ne olacak?"

Ne diyeceğimi bilmiyorum. Reddetmek boktan, nankör bir şey gibi geliyor. Kabul etmek yanlış geliyor. Kötü.

"Ne tür bir tatil yeri olduğunu veya orada neler olduğunu düşünmeyin. İhtiyacın olan manzara değişikliği ve hayattan kaçış. Bunu bir damak temizliği olarak düşün."

Tüm geçerli noktalar.

Bir damak temizliği. Bu fikri sevdim. Çok fazla. "Peki. Varım."

Meredith gıcırıyor ve oturduğum yere doğru dart atıyor. Kollarını bana doladı ve sıkıca sıktı. "Hayatının zamanını yaşayacaksın. Bu asla unutamayacağınız bir kaçış olacak. Garanti ediyorum."

Asla unutamayacağım bir deneyim olacağına eminim. Denediğimde bile.

Şimdi, Küçük Piç'i tutacak birini bulmak için.

İkinci bölüm

Indulge'da ilk gece ve ben odamda takılıyorum. Meredith ve Grayson gizlice dışarı çıktılar. Problem değil. Bu süit lüks. Geniş oturma odası. Ayrı yatak odası. Muazzam bir çift duş ve sağanak küvet içeren banyo. Aynaları fark edene kadar lüks bir butik otelin parçası gibi görünüyor. Çok var ve her açıdan monte edilmişler. Sanırım bu tatil köyü neyin nereye ve kim tarafından kaçırıldığından emin olmanızı istiyor. Bu düşünce beni ürpertiyor.

Açlıktan ölüyorum. Öğle yemeğimi erken yedim ama bu yedi saat önceydi. Bu, omurgamın midem tarafından yenme tehlikesi altında olduğu anlamına geliyor. Bir an önce karnıma bir şey sokmam lazım ki bu olmasın. Ağustosta okula döndüğümde güçlü bir omurgaya ihtiyacım olacak.

Dünkü haberler arasında Drake'in baş futbol koçu olarak görevinden ayrılmayı reddetmesi de vardı. Bu, başka bir okula geçme nezaketine sahip olmadığı için her gün onunla yan yana çalışmak zorunda kalacağım anlamına geliyor.

Bencil salak.

Akşam yemeği seçeneklerimi kontrol etmek için tatil defterini karıştırıyorum. Consume adlı bir restoranda menüyü görene kadar odada kalıp oda servisi sipariş etmeye oldukça kararlıyım. "Hmm. Esprili isim."

Meredith bana tatil yeri politikaları hakkında bilgi verdi, bu yüzden tüm restoranlarda kıyafet zorunluluğunun zaten farkındayım. Tanrıya şükür. Yemek yerken kimsenin ıvır zıvırını görmek istemiyorum.

Etnik yemek benim zayıflığım, bu yüzden pislik tavuk ve ananaslı hindistan cevizli martini için özlemim beni bu gece kapalı kalamayacağıma ikna etti.

Kıyafet şık ve rahat, bu yüzden seyahat kıyafetlerimden en sevdiğim sundresslerden birine geçiyorum. Evde olsaydım, altına rahatsız edici askısız bir sütyen giyerdim. Ama burada, sütyensiz, dik meme uçları ve hepsine gidiyorum. Kendimi lanet olası bir isyancı gibi hissettiriyor. Ve onu beğendim.

Asansörde çıplak bir çiftle karşılaştığımda otel odamdan zar zor çıkıyorum. İkisi de çekici. Belki otuzlu yaşların ortalarında.

"Merhaba" diyorlar bir ağızdan.

"Merhaba." Gözlerimin nerede olması gerektiği konusunda kafam karıştı, bu yüzden telefonuma bakıyorum. Rahatsız edici bir durumda her zaman mükemmel bir oyalamadır.

Asansör kapıları açıldı ve üçümüz içeri girdik. Garip, sadece gülümsemelerini giyen bu çiftle bir kutuya kapatılmanın nasıl bir his olduğunu tarif etmeye başlamaz. "Lobi mi?"

"Evet teşekkür ederim."

Hala nereye bakacağımı bilmiyorum, bu yüzden asansör katına bakıyorum. Düşünmeden geri çekilip tırbazana yaslanıyorum. Muhtemelen aynı noktaya bastırılmış ve sarsılmış tüm çıplak kıçları düşünüyorum. Brüt. İçimde yaşayan mikrop fobisi bu dokuz gün pek iyi geçmeyecek.

Restoranın içine girdiğimde birden fazla nedenden dolayı heyecanlanıyorum. Bir: yemek var. İki: herkes kıyafet giyiyor. "İyi akşamlar. Rezervasyonunuz var mı?"

Vay. İhtiyacım olma ihtimalini düşünmedim. "Yapmıyorum. Bu sorun olur mu?"

"Bakmama izin ver." Hostes bilgisayar ekranını inceliyor. İsim etiketini fark ettim. Michaela. Annemle aynı. Bana hatırlatıyor. Onu ve Willa'yı arayıp sağ salim geldiğimi haber vermeliyim.

Michaela'nın benim için bir masa bulmasına yardım edeceğini umarak parmaklarımı çaprazladım. "Seni oturtabilmem için en az iki saate bakıyorsun."

Şiz. Bu, neredeyse üç saat yemek yemeyeceğim anlamına geliyor. "İyi keder. Diğer restoranlar böyle mi dolu?"

"Büyük ihtimalle. Akşam yemeği telaşı ama aynı zamanda Wicked Week'in yakında başlamasından bu yana misafir sayımı en yüksek seviyede. Önümüzdeki hafta işler daha da kalabalıklaşacak. En kısa zamanda rezervasyon yaptırmanızı tavsiye ederim."

"Gerçekten ne yapmak istediğimi bilmiyorum." Belki bir snack bar falan vardır. Bu noktada seçici değilim.

"Tek lokantalı bir açılış var mı diye kontrol etmemi ister misin?"

Normal bir dünyada, bir koltuktan bahsettiğini varsayardım ama bu yerden pek emin değilim. "Üzgünüm. Bu benim Indulge'deki ilk seferim, yani ne demek istediğini biraz daha açabilir misin?"

"Bazı bekar akşam yemekleri, masalarında diğer yalnız konuklara uygun oturma alanı sunmayı seçebilir. Bu şekilde açık bir koltuk olup olmadığını görebiliyorum." Akşam yemeğinde bir masayı bölmenin, burada paylaşılan diğer şeylere bir mum tutmadığına eminim.

Yemek için iki ya da üç saat bekleyebileceğimi sanmıyorum. "Oda servisinin hızı hakkında ne düşünüyorsunuz?"

"Söylemesi zor. Sanırım en az doksan dakika." O zaman daha iyi değilim. Ve hazırlanma zahmetine girdim.

"Bu tek kişilik yemek şeyini deneyeceğim." Tamamen yabancı biriyle oturmaktan en ufak bir heyecan duymuyorum. Bu garip.

"Senin için ne bulabileceğimize bir bakalım." Michaela bilgisayar ekranını tekrar inceler. "Şanslısın. Paylaşmayı kabul eden tek bir lokantam var. Bu taraftan."

Sessiz, boğucu caz ezgileri konukları baştan çıkarır. Masalar beyaz ve kristalle süslenmişken, küçük kırmızı dekorlar odayı dağıtıyor. Zarif siyah beyaz şam duvar kağıdı duvarlarını kaplar. Muazzam avizeler yumuşak bir ışık sağlar ve ayakların altındaki parlak siyah mermer karolar, Consume'un dekorunu güzel bir şekilde tamamlar. Büyüleyici.

Beyaz. Siyah. Kırmızı. Günahın bir renk paleti olsaydı, bu olurdu.

Masama yönlendirilirken duvarlardaki şehvetli siyah beyaz resme bakıyorum. Çıplak fotoğraflara o kadar dalmışım ki, dolu bir tepsi yemek taşıyan bir sunucuya çarpıyorum. "Aman Tanrım. Çok üzgünüm. Nereye gittiğime bakmıyordum."

Bu sunucu çok genç görünüyor. Böyle bir kurumda çalışabilmesi için en az yirmi bir yaşında olması gerektiğine eminim ama yemin ederim on altı yaşından büyük görünmüyor.

"Numara. Affedersiniz hanımefendi." Ah. Çok hoş bir Jamaika aksanı var.

"Hepsi benim suçumdu."

Hostes boş koltuğu işaret ediyor. "Kevin senin sunucun. Birazdan sizinle olacak. Afiyet olsun."

"Teşekkürler."

Koltuğuma yerleşip karşımda oturan adamı izliyorum. Bir bakış ve bir fikir edinebilirim: Kendi iyiliği için fazlasıyla yakışıklı. Kalın, koyu kahverengi saç. Yemyeşil siyah kirpiklerle çevrili ela gözler. Pembe yanaklar. Dolgun, pembe dudaklar.

Çarpıcı gülümsemesi paketi tamamlıyor. "Tıpkı Georgia şeftalisi gibi konuşuyorsun."

Kafasına çivi vurdu. Ne kadar rahatsız edici. "Üzgünüm?"

"Aksanın. Başka bir şeyle karıştırılmaz." Sesi derin. Düz. Güney benim gibi.

"Kendin de biraz şeftali gibi konuşuyorsun."

Gülümsemesi genişliyor, yanaklarının her birindeki gamzeleri derinleştiriyor. "Suçlu olarak suçlu. Buckhead, doğup büyümüş."

Buckhead. Doğmak. yetiştirilmiş. Üç Bs.

Buckhead, Atlanta'nın zengin bir şehir dışı bölgesidir ve bu bana iki şey söyler: bu adam muhtemelen zengindir. Ve varsayılan olarak, muhtemelen tam bir ahmak.

Başını iki yana sallıyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Ve sen?"

"Buford." Sözü söylüyorum ve hemen pişman oluyorum. yalan söylemeliydim. Benim nereli olduğumu bilmeye hakkı yok.

"Buford'a birçok kez gittim."

Buckhead ve Buford yakınlar, sadece kırk dakika arayla. Bu kadar yakın yaşayan biriyle tanışmak konusunda ne hissettiğimden emin değilim.

soğumaya ihtiyacım var. Muhtemelen o da benim için biraz tedirgin hissediyor.

"Ara sıra Buckhead'den alışveriş yaparım. En iyi arkadaşım ve ben onların butiklerini seviyoruz." Bir şeye paramın yetmesi nadirdir, bu yüzden Meredith'le gittiğimde çoğunlukla bakarım.

Elini masanın üzerine uzatıyor. "Ben Beau Emerson'ım."

Kim olduğum hakkında yalan söylemeyi düşünüyorum. Bu adam sapıklık mesafesinde ama ayaklarım üzerinde hızlı düşünmekle kutsanmadım. "Anna James Bennett."

James hem erkek adı hem de soyadı olabileceğinden çift adım insanlar için kafa karıştırıcı. "Arkadaşlarım ve ailem bana Anna James der. Veya AJ."

"Tanıştığımıza çok memnun oldum. Böyle güzel bir kadınla aynı sofrayı paylaştığım için mutluyum."

Bu bir hareket mi? Emin değilim ama muhtemelen en iyisi bunu tomurcuk halindeyken kıstırmak. Beau Emerson'ın, kalabalık bir sorun nedeniyle bir masayı paylaşan iki kişiden başka bir şey olmadığı izlenimine kapılmasına gerek yok. "İlginize minnettarım ama teşekkür etmiyorum."

Sandalyesinde arkasına yaslandı, kollarını beyaz keten gömleğinin altında sağlam yapılı olduğunu tahmin ettiğim bir göğsün üzerinde kavuşturdu. Çarpık bir gülümseme belirmeden önce bir an yüzümü inceledi. "Bayan Bennett. Bu bir teklif olmaya yakın bile değildi."

Yüzümde ısı darbeleri. Bu masanın altına sürünmeyi çok isterdim. "Üzgünüm." Utancımdan kelimelerden zar zor nefes alabiliyorum.

Açıklama yapmak zorunda hissediyorum kendimi. "Buradaki tipik uygulamalara aşına değilim; Hiç böyle bir yere gitmedim."

"Açıkça." Her iki gamzesi de şimdi tekrar sergileniyor; onu eğlendiriyorum. Kızmalı mıyım yoksa utanmalı mıyım emin değilim.

Aşağılama kazanır.

Normalde yaptığım her şeye güvenirim ama kendimin dışındayım. Bu onun dünyası ve ben bir yabancıyım. "Cehaletimi eğlenceli buluyorsun."

"Yanıyorsun. Tecrübesizliğinizi ilgi çekici buluyorum."

"Bunun hangi kısmını ilgi çekici bulabilirsiniz?"

"Hedonizm konusunda yenisin."

Ey. Şimdi anladım. Beni yeni gelen biri olarak görüyor. Taze et. Parlak yeni bir oyuncak. "Bütün bunları yanlış anladın. Katılmak için burada değilim. Bu benim için bedava bir Jamaika tatili. En iyi arkadaşlarımdan bir ikram."

"Arkadaşların seni çılgın şeylerin olduğu bir yere getirdi. Ve bununla, müstehcen cinsel eylemleri kastediyorum."

"Meredith ve Grayson beni uyardı."

"Arkadaşların seni onlarla çok eşli bir ilişkiye sokmaya mı çalışıyor?"

Poliamori, en temel şeydir. Meredith, Grayson'la birlikte oraya asla gitmeyeceklerini söylüyor. Onlar için çok fazla bağlılık. "Oh tanrım hayır! Meredith dokuz yıldır en iyi arkadaşım. O ve kocası benim için güzel bir şey yapmak istediler."

"Doğru." Artık farklı bir gülümseme takınıyor, şüpheli türden.

"Ne düşündüğünü biliyorum ama gerçekten değiller."

"Öyle diyorsan."

Neden onu ikna etme ihtiyacı hissediyorum bilmiyorum. "Hayatımda bir boktan olay yaşadım. Bu gezi bana onların boşanma hediyesi. Güneşin ve kumun bana iyi geleceğini düşündüler."

"Var mı?"

"Bilmiyorum. Daha birkaç saat önce geldik."

"O zaman fantezilerinizin gerçeklikle buluştuğu Indulge'a hoş geldiniz."

"Teşekkürler." Bence.

Sunucumuz ortaya çıkınca sohbetimiz kısa bir süreliğine kesintiye uğrar. İyi ki ne istediğimi zaten biliyorum çünkü menüye bile bakmadım.

Siparişimi verdikten sonra, duvarlardaki çıplak fotoğraf çalışmaya devam ediyorum. Aslında zevkli ve zarifler.

"Gördüğün gibi mi?"

Garip bir şekilde, yaparım. "Hiç onlar gibisini görmedim. Çok güzeller."

"Soldan üçüncü. O benim."

Duvarları araştırıyorum ve bahsettiği kişiyi buluyorum. Tanrım! Bu ereksiyon çok büyük.

Ben yutarım. "Bu çok hoş." Bok. Bu söylediğim aptalca bir şeydi. "Resim, yani. Sanatsaldır."

Kahkahalarla gülüyor. "Şaka yapıyorum. Sadece tepkini görmek istedim."

Sıcaklık yanaklarıma geri döndü. "Eh, sen komedyen değil misin?"

"Gülmeyi seven, iyi vakit geçiren bir adamım. Ve bu iyi bir şeydi."

"Benim pahasına." Sanırım bana gülmekten hoşlanıyor.

"Afedersiniz. Üzgün değil."

"Doğru."

Kevin içkilerimizle, benim için bir ananas-hindistan cevizi martini ve Beau için bir fıçı birayla dönüyor.

Kokteylimini örnekliyorum. Hayal kırıklığına uğratmaz. "Müdavim misin?"

"Bir insanı neyin daha sık ziyaret ettiğini bilmiyorum ama genellikle yılda dört kez gelirim."

"Bu seni kitabımda bir patron olarak nitelendiriyor. Bu sizin üç ayda bir ziyaretiniz mi yoksa Kötü Hafta için özel bir geziniz mi?"

"Benim de hayatımda bir boktan şeyler oldu. Güneşin ve kumun bana iyi geleceğini düşündüm."

Benim sözlerimi kullanıyor. "Boşanmak?"

"Numara." Tek söylediği bu. Açıklama yok. Ne demek istediğini merak ediyorum ama gönüllü olarak bilgi vermezse ondan açıklamasını isteyecek kadar kaba değilim.

Sohbeti daha güvenli bir yola yönlendirmeye karar veriyorum. "Geçimini nasıl sağlıyorsun?"

"Emlakçı ama ben de kardeşlerimle evleri değiştiriyorum." Sanırım Beau'nun kazançlı bir işi var. Yılda dört kez buraya gelirse gelmek zorunda kalır. Burası ucuz değil.

"Senden ne haber?"

"Lise öğretmeni. İngilizce ve yaratıcı yazarlık."

"Demek yaz için dışarıdasın."

"Aynen. yalan söyleyemem. Yaz tatili öğretmen olmak için büyük bir avantaj." Beni bu mesleği seçmeye iten şeylerden biri de bu. Bu ve kelimelere olan aşkımdan.

Kelimeler güçlüdür. Sayısız tepki uyandırabilirler. Neşe. Ağrı. Uyarılma. Bir kalbin atışını atlamasını sağlayın. Ya da milyonlarca parçaya bölün.

Akşam yemeği kalabalığı göz önünde bulundurarak hızlı bir şekilde gelir. Yüzlerimizi doldurmamıza rağmen konuşmamız asla yavaşlamıyor. "Boşanmaktan bahsetmiştin. Kocanızdan ayrılmanın daha önce bahsettiğiniz saçmalık olduğunu varsaymak güvenli mi?"

"Evet."

"Ne kadar zamandır evlisiniz?" Benim rahat cevaplayabildiğimden daha fazla soru soruyor.

"Boşanmamız birinci yıl dönümümüzden bir hafta sonra kesinleşti."

"Uzlaşmaz farklılıklar?"

Evet. Bütün bunlar ve bir paket cips. "Sanırım eski öğrencilerimizden biriyle düzleşmesini kabul edemediğim için buna böyle diyebilirsin. Ve kötü bir douchebaggery vakası vardı."

"Bu çok düşük. Ve yasadışı. Umarım bu serseri, kanunlar çerçevesinde sonuna kadar yargılanır" dedi. Rahatsızlığına biraz şaşırdım. Benim için endişe kaynağı olamaz ama bir başkasının tiksintisini duymanın hafif sevincini görmezden gelemem.

"Teknik olarak, Caitlyn ile olan ilişkisi, Caitlyn on dokuz yaşında olduğu için yasa dışı değil. İkisi de ilişkilerinin o reşit olduktan ve mezun olduktan sonra başladığını, yani suç olarak takip edilecek bir şey olmadığını iddia ediyor."

"Ve buna inanıyor musun?"

"Kesinlikle hayır." Ben aptal değilim.

"Harika bir kıza benziyorsun, bu yüzden eski sevgilin aptal bir piç olmalı. Bu sonuca varmak için seninle birkaç dakikadan fazla harcamam gerekmiyor." Onurumu savunmak için hızlıdır. Bana biraz Grayson'ı hatırlatıyor.

Beau'yla ilgili her şey normal görünüyor. Neredeyse nerede olduğumuzu ve zevklerinin muhtemelen alışık olmadığım bir şey olduğunu unutabiliyordum.

"Evli misin?" Yalnız yemek yiyor ama bunun böyle bir yerde hiçbir anlamı yok.

"Hemen hemen. Bir ay öncesine kadar nişanlıydım." Ne olduğunu bilmek isterdim ama burnumu sokmak istemiyorum.

"Üzgünüm."

"Olma. Başıma gelebilecek en iyi şey onunla evlenmemektir." Acıyı duyduğumda tanırım.

Merakım kamçılanıyor. "Neredeyse Bayan Emerson gerçekten kötü bir şey yapmış olmalı."

Beau tamamen hareketsiz kalır ve gözlerini kapatır. "Affedilemez."

Sevdiğin bir kişiyi aldatarak kaybetmekten daha kötü bir şey vardır; sevdiğin iki kişiyi kaybetmektir. "Bir arkadaşıyla mı aldattı? Yoksa akraba mı?" Aman Tanrım. Umarım kardeşlerinden biri değildir.

"Hile yapmak çok daha az acı verici olurdu." Ne demek istediğini hayal edemiyorum. Ruh eşiniz olarak kabul ettiğiniz kişi tarafından küçük görülmeğe daha çok acıtabilecek çok az şey vardır.

"Benim hatam. Sadece varsaydım."

Ona ne demek istediğini açıklaması için biraz zaman veriyorum ama hiçbir şey söylemiyor. Sanırım bunun hakkında konuşacak havasında değil, bu yüzden sohbetimizi yeni bir yöne çekiyorum. Meredith'inkiler dışında birinin fikrini duymakla ilgileniyorum.

"Arkadaşım sallanmanın evliliğini daha az karmaşık hale getirdiğine yemin ediyor. O tam bir savunucu."

"Bilmiyorum. Hiç evlenmedim ya da swinger değilim."

Şey, o boşuna yılda dört kez katılan biri değil. O bir tür cinsel sapık. "Benim hatam. Hedonizm beldesinde olduğun için öyle olduğunu varsaydım."

"Buradaki herkes bunu yapmaya gelmiyor."

kendimi işaret ediyorum. "Buna tanıklık edebilirim."

Sunucumuz tabaklarımızı temizlemek için geliyor. "Biraz kahve ya da tatlıyla ilgilenebilir miyim? Belki başka bir kokteyl ya da bira?"

Dört martinimi hissediyorum. Beşte biri muhtemelen iyi bir fikir değil. "Isı ve akşamdan kalmalık birbirine karışmaz, bu yüzden benim için bir şey yok, teşekkür ederim."

Beau elini salladı. "Benim için de bir şey yok."

Ayrı yollara gittiğimiz kısım burası. "Muhtemelen kalkıp masamızı dışarıda oturmak için bekleyen aç insanlardan ikisine vermeliyiz."

"Doğru."

Binadan çıkıyoruz ve vedalaşmak için kaldırımda duruyoruz. "Seninle yemek yemek bir zevkti Anna James."

Beau Emerson yakışıklı. Tür. Entelektüel olarak uyarıcı. Benimle konuşma şekli, bir kadının olması gerektiği gibi hissetmemi sağladı. Daha çok eski ben gibi. Küçük bir çocuk için terk edildiği için yaralarını yalayan değil, Drake'ten önce olduğum kadın. Kendinden emin.

"Bir yabancıya fazladan yerinizi sunduğunuz için teşekkür ederiz. Olmasaydın hala bir masa bekliyor olurdum." Bazı açılardan, oturduğu yer için ona teşekkür etsem de, aslında bana daha fazlasını verdi.

"Umarım konaklamanız keyifli geçer."

"Ve senin de."

"İyi geceler" diyoruz bir ağızdan.

"Benimle yürüyüşe çık" veya "yarın görüşebilir miyim?" gibi bir şey daha söylemesini istiyorum. Ama yapmıyor. Uzaklaşırken bir bakış atmak için geri dönmeye can atıyorum. Ama yapmıyorum; o bir hede. Benim gibi vanilyalı bir kızla vakit geçirmek onun radarına girmeye değmez. Ve onun kadar yakışıklı bir hede ile vakit geçirmek bana göre de değil.